

Szacki Dogmaty ligi narządów  
a etyka judaizmu.



# DOGMATY LIGI NARODÓW a Etyka Judaizmu.

Materiały do sprawy żydowskiej.

Zebrał i zreferował

P. SZACKI.

INSTYTUT  
BADAŃ LITERACKICH PA  
BIBLIOTEKA  
00-330 Warszawa, ul. Nowy Świat 25  
Tel. 26-68-63

WARSZAWA 1919

NAKŁADEM AUTORA.



„Audiatur et altera pars“.

Od początku wojny obecnej wojujący nacjonalizm żydowski, wspomagany przez socjalistów międzynarodowych i Niemców, rozpoczął oszczerczą kampanję przeciwko Polsce i, opierając się na szeregu wprost sfałszowanych lub tendencyjnie przekręcanych faktów, usiłował przekonać świat, że Polacy nie są godni być wielkim i suwerennym narodem, ponieważ nie tylko odmawiają innym ludom prawa do wolności, lecz posuwają się nawet do pogromów spokojnej i „uczciwie“ pracującej ludności żydowskiej.

Niestety, politycy polscy, przygnębieni nawałą innych wypadków politycznych, rzekomo ważniejszych, nie zareagowali od początku, jak należało, na te napaści. Skutki tej nieopatrności politycznej i dzielnicy niedawno: rozświetlane przez agencję Wolffa i prasę żydowsko-niemiecką wiadomości, wyzyskiwane na naszą niekorzyść przez wpływowe sfery żydowskie, spowodowały półurzędowe, ze strony państw koalicyjnych, pod adresem Polski, ostrzeżenia, z których jakoby wpływa, że rozwiązanie całokształtu sprawy polskiej uzależnia się od dojrzałości politycznej i społecznej narodu polskiego, których próbierzem ma być właśnie sprawa żydowska. — Nie nauczeni tem, politycy nasi i dziś jeszcze ograniczają się do prostowania poszczególnych faktów i do łagodzenia „zatargu“ żydowsko-polskiego, przez różne, niczem nie usprawiedliwione obietnice ustępstw, zamiast ujawnić bez ogródek charakter i przyczyny, zarówno tego zatargu, jak i tej niezdrowej atmosfery, jaka oddawna w sprawie stosunków polsko-żydowskich panuje.

Co żydzi nam zarzucają — wypowiedzieli w swych oskarżeniach wobec świata, natomiast świat, jednostronnie informowany, nie zdaje sobie sprawy, *czem są istotnie żydzi i jakie grzechy wobec Polski i świata popełnili.*

W imię sprawiedliwości przeto — *audiatur et altera pars!*

Nie żądaliśmy wytoczenia sprawy żydowskiej przed forum międzynarodowe. Sami żydzi, godząc w najżywotniejsze narodowe i polityczne interesy Polski, sprowokowali ją.



Polska zmuszona jest przyjąć wyzwanie, lecz ma niezaprzeczone prawo żądać, aby w chwili gdy wprowadzanie w życie Wilsonowskich zasad współzycia narodów stało się aktualnem, sprawa żydowska, jako sprawa międzynarodowa, była rozpatrywana w *całości i zasadniczo*.

Polska nie ma nic do ukrywania, ale też musi zażądać, aby strona przeciwna *nie uchylała się od jawności*.

Niech sumienie świata cywilizowanego rozstrzyga!

Zgodne współzycie narodów i usunięcie wszelkiego bezprawia w stosunkach międzynarodowych i społecznych, opiera się na następujących zasadach, streszczonych tak wymownie przez Prez. Wilsona, a mianowicie:

I. Zniszczenie wszelkiej złej woli i władzy, która *tylko w interesie własnym i tajnie* szkodzić może pokojowi świata.

II. Uregulowanie wszystkich zagadnień, czy to terytorjalnych, czy też ekonomicznych i politycznych, na podstawie swobodnego przyjęcia tej regulacji przez lud bezpośrednio w tem zainteresowany, *nie zaś na podstawie interesu materialnego, albo też korzyści jakiegokolwiek innego ludu, życzącego sobie innej regulacji, dla rozszerzenia swych wpływów, albo też swego panowania*.

III. Zgody wszystkich ludów na *kierowanie się w stosunkach wzajemnych temi samemi zasadami honoru i szacunku dla praw obyczajowych społeczeństwa cywilizowanego, jakie obowiązują we wzajemnych stosunkach oddzielnych obywateli świata nowoczesnego. A to w ten sposób, że wszystkie obietnice i umowy mają być sumiennie dotrzymywane, że nie ma być żadnych ubocznych knowań i spisków i że wzajemne zaufanie ma być oparte na zasadzie wzajemnego poważania prawa* \*).

W innej mowie, z d. 27 Września 1918 r. Prez. Wilson potępia państwa centralne, a w szczególności Niemcy, jako przedstawiciele idei wywyższania się nad inne narody, panowania siły nad prawem i zasad podwójnej moralności, liczącej się tylko z interesem własnym.

Naród polski, po swem kilkowiekowem współzyciu z narodem żydowskim, może stwierdzić i udowodnić, że ten ostatni posiada te same cechy, tę samą ideologję i temi samemi co Niemcy zasadami współzycia się rządzi. Co gorsza, że zasady te nie są naleciałością lub nabytkiem wskutek okoliczności walki o byt, lecz stanowią *dogmaty religijne*, wpajane w młode pokolenie żydowskie po dziś dzień w szkołach, w Polsce i na wschodzie.

\*) 3 punkty z mowy Prez. Wilsona z d. 4 Lipca 1918 r.

Jeżeli naród niemiecki uznany został powszechnie za moralnie zaniedbany i chory, to, z większą jeszcze słusnością, uznać za takiż należy naród żydowski, który od tysięcy lat wychowywał się w tych samych, sprzecznych ze wszelką etyką zasadach.

\* \* \*

Świat zachodni nie zna wogóle żydów, a w szczególności żydów wschodnich i dlatego to, opierając się na doświadczeniu, wyciągniętem ze współżycia ze swoimi współobywatelami pochodzenia żydowskiego, dochodzi często do fałszywych wniosków w sprawie żydowskiej \*). Wszyscy jednak, którzy stykali się bliżej z obu tymi odłamami żydów, stwierdzają zgodnie, że między żydami zachodnimi a wschodnimi istnieją zasadnicze różnice. Tam, gdzie jak na zachodzie, żydzi zamieszkują w ilości nieznacznej, tam przyjęli kulturę aryjską i, pod względem społecznym i politycznym nie różnią się prawie od ludności miejscowej. Natomiast na wschodzie, gdzie żydzi zamieszkali w większych skupieniach i gdzie, dzięki tolerancji, korzystali z pewnej autonomji na tle wyznaniowem, tam przechowali w ciągu wieków swe właściwości rasowe i pozostali narodem w narodzie.

Polska, która przez cały czas swych dziejów była przytułkiem wszystkich uciskanych i prześladowanych, która dzięki tolerancji swojej a nietolerancji i złej woli sąsiadów, posiada większy niż inne kraje odsetek ludności żydowskiej, może służyć za odstrasżający przykład, jak szkodliwem dla życia społecznego i państwowego stać się może skupienie się ludności obcoplemienicznej, obcej duchem i kulturą i rządzącej się swą odrębną, egoistyczno-rasową polityką.

Naród polski może również przedstawić więcej niż inne narody danych do udowodnienia:

1) że kultura żydów wschodnich, należąca do typu kultury ludów pierwotnych, przechowała w sferze obyczajów, etyki i kultu religijnego *przejawiska pierwotnej dzikości, fanatyzmu i egoizmu rasowego*, sprzeczne, nie tylko z *duchem kultury aryjsko-chrześcijańskiej*, lecz nawet z *kodeksem karnym świata cywilizowanego*.

---

\*) Jeszcze przed pół wiekiem Ryszard Wagner pisał: „w sporze o emancypację żydów brało udział znacznie więcej ludzi, którzy walczyli o teoretyczną zasadę wolności, niż o wolność synów Judy w szczególności. A ponieważ t. zw. liberalizm wogóle nie odznaczał się przewidywaniem i konsekwencją, to wypadło nam walczyć między innemi i za wolność takiego narodu, o którym właściwego pojęcia nie mieliśmy. Rzeczą jest jasną, że nasz zapal do obrony praw żydostwa pochodził właściwie z przejęcia się wyższą oderwaną zasadą, lecz nie z sympatji dla żydów.

(Szmakow. *Международное тайное правительство*. Moskwa 1912 r.)



2) *Że kultura narodu żydowskiego jest, dla wszelkiej obcej, a w szczególności dla aryjsko-chrześcijańskiej kultury, nietylko wroga ale i destrukcyjna.*

3) *Że, skutkiem planowo przez żydów uprawianego odgradzania się od innych społeczeństw ludzkich, żadne prądy cywilizacyjne nie wpłynęły dotąd na złagodzenie światopoglądu żydów wschodnich.*

4) *Że całokształt odwiecznej polityki żydów, zarówno społecznej, jak i narodowej i międzynarodowej, jest wiernem odbiciem ducha i wskazani ich swoistej kultury i dogmatów ich kultu religijnego.*

5) *Że ani autonomia jaką żydzi posiadali od 500 lat w Polsce ani równouprawnienie, im, w Polsce, wcześniej niż gdzieindziej nadane, nie przyczyniły się bynajmniej do uobywatelnienia żydów; przeciwnie dopomogły do wzmożenia się nacjonalizmu żydowskiego i do uprawiania przez nich wrogiem dla sprawy polskiej polityki, ilekroć w interesie żydów leżało popieranie wrogów Polski.*

6) *Że żydzi wschodni uważają się sami za pionierów na wschodzie Europy: języka, interesów, panowania niemieckiego i niemieckiej kultury, która jest kulturze żydowskiej duchowo pokrewną.*

7) *Że, skutkiem tego, żydzi w czasie wojny obecnej uważali się za sprzymierzeńców państw centralnych, nietylko w Polsce i na wschodzie, lecz i na zachodzie Europy i w Ameryce.*

8) *Że projekt przywrócenia Polski zjednoczonej, niepodległej i silnej, był i jest stale przez żydów zwalczany, gdyż sprzeciwia się ich polityce rasowej, dążącej do tego, aby Polska była politycznie i gospodarczo zależną od swych sąsiadów, aby zawsze była terenem wpływów i intryg międzynarodowych i aby rolę czynnika decydującego mogli w niej odgrywać żydzi.*

9) *Że interes polityczny żydów zbiega się pod tym względem z interesami Niemców, Austriaków, Rusinów, Ukraińców, bolszewików i socjal-demokracji międzynarodowej, których to wrogów Polski żydzi stale popierają.*

10) *Że bolszewizm, który dąży do zniszczenia nowoczesnej kultury, swe powstanie, kierunek ideowy i rozwój zawdzięcza przeważnie żydom.*

11) *Że solidarność wszechżydowska, dzięki której wszyscy żydzi, niezależnie od swej przynależności państwowej, związani są wspólną polityką międzynarodową, stanowi niebezpieczeństwo dla każdego z państw w szczególności i dla wszystkich w ogólności.*

12) *Że kwestja żydowska, której zaostrzenie się na całym prawie świecie obecnie można skonstatować, jest w istocie*

swojej przejawem *walki* dwóch kultur: *semicko-żydowskiej z aryjsko-chrześcijańską*.

Dla uzasadnienia tych twierdzeń nie potrzebujemy bynajmniej uciekać się wyłącznie do świadectw nieprzyjaciół narodu żydowskiego. Świadectw tych dostarczą nam: orzeczenia najwybitniejszych ludzi, od czasów najdawniejszych, dzieje współzycia narodu żydowskiego z innymi narodami, dane statystyczne i materiały zabrane w czasie wojny obecnej i, co najważniejsza, dostarczą sami żydzi: ich księgi religijne, z których po dziś dzień uczą swoje dzieci, ich prasa i literatura i, wreszcie, świadectwa ich własnych sprzymierzeńców.

Nie ukrywamy bynajmniej trudności, jakie nas czekają: ani solidarności wpływowych czynników politycznych żydowskich na Zachodzie, ich prasy i złota, ani egoizmu poszczególnych państw, dla których niepożądanem byłoby rozplnięcie się żydostwa wschodniego po świecie, ani poparcia, jakiego udzielają żydom wrogowie Polski, ani wreszcie tej sugestji, niekorzystnej dla Polski, jaką pozostawiły po sobie oszczerstwa żydowskie.

Dzisiaj jednak, gdy w dziedzinę stosunków międzynarodowych przeniknęły pierwiastki etyki, prawa i honoru, nie obawiamy się, by w sprawie żydowskiej decydować mogły jakieś wpływy i względy uboczne, a nie zasady bezstronnej sprawiedliwości, o której Prez. Wilson mówi: *„Bezstronna sprawiedliwość nie powinna zawierać różnicy pomiędzy tymi, dla których chcemy być sprawiedliwymi, a tymi dla których nie chcemy być sprawiedliwymi. Musi to być sprawiedliwość, która nie zna uprzywilejowanych, ani rozmaitych miar, lecz uznaje równe prawa dla wszystkich narodów“*.

*„Żaden oddzielny interes jakiegokolwiek narodu, albo jakiej grupy narodów, który nie zgadza się ze wspólnym interesem wszystkich narodów, nie może być podstawą traktatu“* (2 punkty z mowy Prez. Wilsona z d. 27 Września 1918 r.).

Takiej właśnie sprawiedliwości i takiego uwzględnienia jego interesów, pragnie Naród Polski!

## Pierwiastki kultury żydowskiej.

Miarą wartości każdego narodu, jako czynnika cywilizacyjnego, jest suma pierwiastków natury idealnej, jaka zawiera się: w jego pojęciach o bóstwie, w duchu jego ideałów ogólnoludzkich, w jego wskazaniach etycznych i obyczajowych, w poczuciu honoru i rycerskości uczuć i w ewolucji ducha, jaką przeżywał.



Rozpatrzmy, z tego stanowiska, pierwiastki ducha kultury semicko-żydowskiej.

Religia żydowska opiera się, z jednej strony, na Starym Testamencie, a z drugiej, na komentarzach do niego, równie jak on starych, przechowywanych przez wieki w tradycji pamięciowej i znanych, po ich spisaniu, pod ogólną nazwą Talmudu. Traktat Talmudu „Pesachim“ twierdzi nawet, że „Talmud stworzony został wcześniej niż wszechświat cały“. „Gdyby Talmud nie istniał, to ani niebo ani ziemia istnieć by nie mogły“.

Nie sięgając aż tak daleko, można jednak stwierdzić, że duch kultu religijnego patriarchów żydowskich, z czasów przedmojżeszowych, jest bardzo podobny do ducha Talmudu \*). Stąd wniosek, że religia żydowska jest, w rzeczy samej, prastarą religią ogólno-semicką, zreformowaną przez Mojżesza, a następnie dopełnioną i skomentowaną przez kapłanów, znowu w duchu pierwotnym \*\*).

Według kultu żydowskiego pojęcie bóstwa nie jest monoteistyczne, lecz henoteistyczne, ponieważ Jehowa jest bogiem wyłącznie Izraela, jako narodu wybranego, \*\*\*)) a nie ludzkości. Bóg żydowski nie jest ojcem wszystkich ludzi i ideałem miłości, sprawiedliwości i miłosierdzia, jak Bóg chrześcijański lub nawet jak Ahura-Mazda lub Brahma, — bogowie starożytno-aryjscy, lecz przeciwnie, bogiem pomsty do 10 pokolenia, sprawiedliwym i miłosiernym tylko dla swojego narodu, a wrogiem innych narodów, którym odmawia praw ludzkich i które nakazuje tępić, \*\*\*\*)) aby Izrael mógł

\*) Autorzy Talmudu uważają ten ostatni za ważniejszy od Biblii, p. cytaty na str. 10.

\*\*)) Tylko Karaimi (Karaici) i żydzi chińscy, nie uznający Talmudu, są wyznawcami czystego Kultu Mojżeszowego.

\*\*\*)) „Ty jesteś narodem świętym u Pana Boga twój. Ciebie wybrał ze wszystkich narodów Pan Bóg twój, abys był Jego narodem wybranym“ (Deuteronomium VII 6). Talmud komentuje: „Wy jesteście ludźmi, ale narody świata nie są ludźmi, tylko zwierzętami“ (Baba Mecia 114. 6). „Na dwór goja patrzy się jak na zagrodę dla bydła (Tosefta, Erubin VIII. 1.).

\*\*\*\*)) „I poddał ci je“ (narody obce) „Pan Bóg twój, iż je porazisz, tedy wytracisz je do szczętu, nie będziesz brał z nimi przymierza, ani zlitujesz się nad nimi“ (Deuteronomium VII. 2.).

„I kiedy Pan Bóg twój odda ci je (miasto) w ręce twoje, wytrać cały rodzaj męski ostrzem miecza twojego. Tylko żony, dzieci i bydło i wszystko co w mieście jest i całą zdobycz zrabujesz dla siebie i pochłoniesz majątek wrogów twoich, których ci oddał Pan Bóg Twój. A w miastach nie pozostawiaj nikogo żywego z tych narodów. (Deuteronomium XX 13—16).

posiąść ich bogactwa i zapanować nad nimi. \*) Światopogląd i zasady starożytnych ludów semickich, jak kartagińczycy i fenicjanie, mają wiele wspólnego z żydowskimi:

„Nieludzkie okrucieństwo, przewrotność gorsza od fenickiej, żadnej prawości, nic świętego, żadnego dotrzymywania przysiąg“, tak charakteryzuje kartagińczyków Titus Livius.

O ileż wyżej od semickich stały wyobrażenia religijne i etyczne ludów aryjskich. W księgach *Vedas* hindusów czytamy: „*Wszechświat przenika jeden największy władca... Jeden jest Duch Najwyższy, który przewyższa nieskończenie wszystko i najdoskonalsze istoty mierzyć się z Nim nie mogą. Jest on daleko od nas i zarazem blisko, przenika cały system światów, a zarazem stoi ponad nim nieskończenie wysoko*“.

Ahura-Mazda, Zarathustry, bóg starożytnych irańczyków, był ideałem doskonałości, bogiem prawdy, sprawiedliwości i dobra, a wrogiem fałszu, niesprawiedliwości i wszelkiego zła, nie tylko w czynach, lecz i w myślach ludzkich. Służenie bogu miało na celu zwalczanie wszelkiego zła, aby na ziemi zapanować mogło królestwo Boże, oparte na powszechnej

**Talmud.** Modlitwa w wigilję Paschy, odmawiana do dziś dnia: „Prosimy Cię Panie, spuść gniew Twój na narody nie uznające Ciebie i na państwa nie wzywające Imienia Twojego. Zlej na nie gniew Twój i poraż je strasznym gniewem Twoim. Wypędź je Panie w złości swej i zetrzyj je na proszek. Odejmij Panie wszelką nadzieję niewiernym. Poraż Panie wszystkich odstępców w mgnieniu oka. Wygub natychmiast wszystkich wrogów narodu Twojego. Wyrwij z korzeniem, rozprósz i zrujnuj niegodne państwa. Poraż je, o Panie! Poraż jak najprędzej, w tej o to chwili!“ (Pranajtisa: Christianus in Talmudae Judeorum, cytaty z: **Synagoga Judaica** p. 212. **Minhagim** p. 25. **Orach Chaim** 480 Hagah).

**Talmud:** „Kto widzi domy gojów zamieszkałe, mówi: Pan zburzy dom pysznego!, a kto widzi zburzone, mówi: Objawił się Pan, Bóg zemsty“. (Talmud Babiloński, **Berachot** 58. b.)

„Tych którzy nie uznają Tory i Proroków, wszystkich tych trzeba zabijać. Kto ma władzę zabijać ich, niech zabija jawnie mieczem, jeżeli nie, niech ucieka się do podstępów, aż zginą“. (**Szulchan-Aruch: Choszen Hamiszpat** 425. 50.).

\*) „I będziecie panowali nad innymi narodami, a oni nad wami panować nie będą“. (**Deuteronomium** XV. 6.)

„I wy pochłoniecie bogactwa narodów i chwałą ich chełpić się będziecie“ (**Izajasz** LXI. 6.).

**Talmud:** „Majętności gojów są jak pustynia, kto je pierwszy zajmie, pierwszy ma do nich prawo“ (**Baba Batra** 54. b.). — „Własność gojów jest rzeczą bez pana“ (**Szulchan-Aruch: Choszen Hamiszpat** § 156. 5.).

„Jeżeli żyd wetknął rydel w ziemię goja, stał się już panem całości“. (**Baba Batra** 55. a.).

szczęśliwości: „gdy czas się spełni, zjawi się Syn Najwyższego Prawodawcy Saoshyant i wówczas szczęście zapanuje na ziemi“ (Księga Avesta).

Natomiast Mesjasz żydów, to wielki zdobywca, który podbija wszystkie narody ziemi aby zamienić je na niewolników narodu żydowskiego i odebrać im bogactwa.

W księdze Sutras, napisane: „Bodhisattwa“ (Mesjasz buddystów) mówi: „przyszedłem na świat aby go zbawić“. „I zadziła świat cały. W sercach złych i okrutnych zbudziła się miłość; wszelkie smutki i cierpienia uleczone zostały. Bodhisattwa przyszedł na świat, aby wszystko co żyje uwolnić od cierpienia“.

Wielki Reformator ludzkości, Chrystus, stanął jeszcze wyżej: „Bóg jest miłością, kto w miłości mieszka, w Bogu mieszka, a Bóg w nim“.

„Bądźcie doskonałymi, jako Ojciec wasz niebieski doskonałym jest“.

„Stylizeliście że powiedziano: będziesz miłował bliźniego twój, a nienawidził nieprzyjaciela twój, a Ja wam powiadam: miłujcie nieprzyjaciół wasze, czynicie dobrze tym, którzy was nienawidzą, módlcie się za prześladowającymi i spotwarzającymi was“.

Jak widzieliśmy, u ludów pochodzenia aryjskiego, pojęcia o bóstwie i etyce były zawsze, nawet w czasach zamierchłej przeszłości, bardziej podobne do chrześcijańskich niż semickie. Nic przeto dziwnego, że dusza aryjska, mimo swoje pogaństwo, była bardziej podatna do przyjęcia kultu chrześcijańskiego, niż żydowska, wznająca wprawdzie jedyne Boga, lecz rozumiejąca go zgoła inaczej. Chrześcijaństwo rozpowszechniło się najprędzej i najłatwiej między narodami pochodzenia indo-aryjskiego \*), które już w najdawniejszych czasach potrafiły wydobyć ze swej duszy pierwiastki idealne, najmniej zaś zwolennikami, a najwięcej wrogów znalazły między semitami, pogażonymi w pierwotnym materjałizmie.

Mędracy żydowcy zrozumieli prędko, że Chrystusowe komentowanie Starego Zakonu, wprowadzając zamiast nienawiści do obcych narodów—braterstwo i równość wobec Boga wszystkich ludzi, spycha naród żydowski z jego uprzywilejowanego stanowiska panów świata, a jednocześnie, reformując bardzo pierwotne i surowe pojęcia etyczne Starego Testamentu, pozbawia żydów tak wygodnej w walce o byt, nieliczącej się z niczem, podwójnej moralności. Na tem tle wyrosła i trwa

\*) Podkreślić wypada, że z pomiędzy narodów Europy, u narodów słowiańskich i litewskich, wprowadzenie chrześcijaństwa spotkało bodaj że najmniej oporu. Aryjskie pojęcia bóstwa nie stały w sprzeczności z pojęciami chrześcijańskimi.



dotąd nienawiść żydostwa do kultu chrześcijańskiego, większa niż do jakichkolwiek bądź innych — nie wyłączając pogańskich, ideowo mniej dla żydostwa niebezpiecznych.

Rozszerzanie się na cały świat wiary chrześcijańskiej, zburzenie Jerozolimy i rozproszenie żydów po innych krajach, zagrażające narodowi żydowskiemu zagładą przez wynarodowienie się, wykazały przewodnikom duchowym judaizmu konieczność skonsolidowania żydostwa, w celu jego ochrony.

Najpierwszą i najważniejszą potrzebą skonsolidowania się było spisanie religijnych i obyczajowych praw, rządzących, po za Biblią, życiem żydostwa, a przechowywanych dotąd w tradycji pamięciowej. Kodeks ten, pisany od II do V wieku naszej ery, nosi ogólną nazwę ksiąg Talmudu.

Uczeni rabin, którzy pisali te księgi, zdawali sobie dobrze sprawę z konieczności pewnych uzupełnień i reform w judaizmie, aby dać narodowi żydowskiemu przewagę w walce o byt z innymi narodami.

Reformy, o których mowa, uwydatniły się w następujących kierunkach:

1) W obniżeniu powagi *Starego Testamentu*, uznanego i przez chrześcijan, a natomiast w *podniesieniu powagi i neo-myślności Talmudu i rabinów*,\*) jego komentatorów i autorów.

2) W podniesieniu do godności *dogmatów religijnych* następujących wskazań:

a) że naród żydowski jest *jedynym narodem wybranym* przez Boga, wszystkie zaś inne *pogardy i nienawiści godne* \*\*).

b) że *wszystko co posiadają inne narody jest własnością narodu żydowskiego, który skutkiem tego jest uprawniony do zagarnięcia tej własności bez żadnych skrupułów* \*\*\*).

c) że *prawowierny żyd nie jest obowiązany do zachowywania zasad moralności względem obcoplemionców, a w pewnych razach, przeciwnie, powinien działać wbrew etyce, jeżeli to jest korzystne dla niego lub dla interesów żydostwa wogóle*:

\*) „W Zakonie (Biblii) są rzeczy ważne i mniej ważne, ale słowa uczonych w Piśmie są jednakowo ważne”. „Jest bardziej karygodnem występować przeciwko słowom rabinów, niż Tory (Biblii)” (Miszna, Sanhedryn XI. 3.).

„Kto narusza słowa rabinów winien śmierci” (Erubin 21 b.).

„Orzeczenia Talmudu to słowa Boga żywego. „Sam Jehowa pyta o zdanie rabinów ziemskich, gdy powstają trudne sprawy w niebie (Rabbi Menachem. Komentarze do Pięcioksiągu).

„Sam Jehowa w niebie studjuje Talmud stojąc, tak wielki ma szacunek dla tej księgi (Tr. Mechilla).

\*\*) p. Cytaty z Talmudu na str. 7.

\*\*\*) p. Cytaty z Talmudu na str. 7 i 8.

„Goja wolno żydowi okraść, t. j. oszukać go w rachunku, byleby tego nie spostrzegł, gdyż inaczej imię Boże byłoby znieważone“ (Szulchan-Aruch: Choszen Hamiszpat 348).

„Jeżeli goj, któremu żyd był dłużny umarł, a spadkobiercy jego o tym długu nie wiedzą, to żyd płacić nie potrzebuje“ (Szulchan-Aruch: Choszen Hamiszpat 283. 1.).

„Syn Noego, który ukradł choćby szeląg, winien być na śmierć skazany, izraelicie jednak dozwolone jest zrobić krzywdę gojowi, bo tam gdzie napisane: nie będziesz robił krzywdy bliźniemu, nie jest powiedziane: nie będziesz robił krzywdy gojowi“ (Miszna: Sanhedryn 57).

„Rzecz którą zgubił goj znalazca nietylko może zatrzymać, lecz jest nawet zakazane oddawać“ (Szulchen-Aruch: Choszen Hamiszpat 266. 1.).

„Kto przysiągł wobec gojów, rozbójników i celników, nie odpowiada“ (Tosefta Szebuot 11. 14).

„Celem unieważnienia ślubów, przysięg i obietnic, żyd udaje się do rabina, a gdy go niema, wzywa trzech innych żydów i powiada im, że żałuje iż to uczynił, a oni mówią: „wolno tobie“. (Szulchan-Aruch: wyd. 2, I. 247).

Modlitwa w dzień sądny, rozgrzeszająca z góry od wszelkich przysięg i zobowiązań (Kol-Nidre):

„Wszystkich ślubów, zobowiązań i przysięg, klątw i zarzekań się i zaklęć, które, poczynszy od tego tu dnia pojednania do przyszłego dnia pojednania, przysięgać, obiecywać, ślubować i niemi wiązać się będziemy, żałujemy już teraz i mają być: rozwiązane, odpuszczone, zniesione, skasowane, bezmocne i nieważne. Nasze śluby nie mają być żadnymi ślubami, a nasze przysięgi żadnymi przysięgami“. (Szulchan-Aruch: wyd 2, I. 136).

„Jeżeli goj żąda od żyda by świadczył przeciwko żydowi w sądzie i żyd mógłby świadczyć sprawiedliwie — nie wolno mu tego czynić, ale jeżeli żyd żąda od żyda, by w takiej sprawie świadczył przeciwko gojowi, to może“. (Szulchan-Aruch: Choszen Hamiszpat § 28 art. 3 i 4).

„Jeżeli żyd poinformował władzę gojowską, że inny żyd ma dużo pieniędzy, skutkiem czego tamten poniesie stratę, to musi mu ją odszkodować“. (Szulchan-Aruch: Choszen Hamiszpat § 388).

„Jeżeli nie ulega wątpliwości, że ktoś trzykrotnie zdradził żydów, lub sprawił że ich pieniądze przeszły do gojów, to trzeba się starać o sposób i radę mądrą, aby go sprzątnąć“. (Szulchan Aruch: Choszen Hamiszpat § 388. 15).

„Na koszty które ponosi gmina, celem uprzątnięcia zdrajcy, winien lożyć każdy“. (Tamże § 163. 1.).

„Wolno donosiiciela żydowskiego zabić wszędzie... Wolno go zabić nim doniesie... Trzeba go jednak przestrzedz i powiedzieć: nie wyjawiaj. Gdyby jednak odrzekł: wyjawię, należy go zabić, a kto pierwszy to uczyni, ten większą będzie miał zasługę“. (Tamże § 388. 10).

„Jak pojmować wyrażenie o rabunku? Gojowi jest zakazane kraść, rabować lub brać niewolnice i t.d. u goja albo u żyda, ale żydowi u goja nie jest zakazane“. (Tosefta: Aboda Zara VIII. 5).

„Jeżeli goj zabił goja albo żyda, to odpowiada, ale jeżeli żyd zabił goja, to nie odpowiada“. (Tamże VIII. 5).

Wydając ten straszny kodeks moralny, uprawniający wszelkie zbrodnie, w celu ułatwienia własnemu narodowi walki z obcymi, autorowie Talmudu zdawali sobie sprawę z konieczności *utrzymania jego treści w tajemnicy.*

Wydane w tym celu zakazy i nakazy \*) *podniesiono również do godności dogmatu wiary!*

Nic dziwnego, że, wobec takich zakazów, tajemnice Talmudu były bardzo słabo znane innym narodom, a w szczególności zachodnim i, że do dziś dnia, nawet najbardziej postępowi i uobywatelnieni żydzi, uważają *ujawnienie zasad talmudycznych za objaw najstraszniejszej nietolerancji i zamach na religję żydowską.*

I w tym wypadku, jak i we wszystkich innych, żydzi zdają dla siebie przywilejów wyłącznych, takich, jakimi nie cieszy się żadne inne wyznanie: katechizm żydowski, uświęcający egoizm rasowy, oraz zasady podwójnej moralności i przemocy, skierowane przeciwko narodom wśród których przemieszkują, ma mieć przywilej uchylania się od wszelkiego zbadania i kontroli, podczas gdy katechizmy wszystkich innych wyznań są jawne i kontroli podlegają!

3) Aby odseparować i w ten sposób uchronić naród żydowski od zmieszania się z innymi i wynarodowienia, zebrano w Talmudzie i uświęcono, jako *kanony*, cały szereg przepisów obrzędowych i obyczajowych, zabobonów i przesądów, pozostałych z czasów barbarzyństwa i ciemnoty. Przepisy te i *po dziś dzień* zachowywane przez żydów wschodnich, urągają wszelkim, najelementarniejszym nawet pojęciom kultury i higieny:

---

\*) „Zakomunikować gojowi coś o naszych stosunkach religijnych równałoby się zabiciu wszystkich żydów, bo gdyby goje wiedzieli czego o nich uczymy, to by nas pozabijali“, otwarcie przyznaje księga *Dibbre Dawid § 37.*

„Zabrania się odkrywać gojom tajemnice Zakonu. Ten kto by to zrobił, zwinął by tak, jakgdyby zniszczył cały świat“. (*Jałkut Chadasz 171. 2.*)

„Jeżeli żyd wezwany będzie do wyjaśnienia któregośkolwiek ustępu ksiąg rabinicznych, to powinien dać tłumaczenie fałszywe, aby postępując inaczej nie stał się współnikiem wydania gojom tych wiadomości. Kto pogwałcił ten zakaz będzie śmiercią karany“. (*Dibbre Dawid § 37.*)

„Wypada i należy przysięgać fałszywie, kiedy gojowie dopytują, czy w naszych księgach zawiera się coś przeciwko nim. Wtedy jesteśmy obowiązani zeznać pod przysięgą, że niema nic takiego“. (*Szaaloth-Utszaboth: Księga Jore De'a § 17.*)

„Podlega karze śmierci każdy goj, który studjuje Talmud i każdy żyd, który mu w tem dopomaga“. (*Sanhedryn 59-a. Aboda-Zora 8-b. Szagiga 13-a.*)



**OBREZANIE** dokonywa się (u żydów wchodnich) przy pomocy noża i zaostrego paznokcia; skórę się obdziera, a krew wysysa ustami. Prawdziwie rytualne obrzezanie powinno być wykonywane za pomocą zaostrego kamyka, co wskazuje że obrzęd ten pochodzi z epoki kamiennej.

**MAGLOWANIE TRUPÓW:** przepłukiwanie wodą wnętrzości zmarłego, w celu usunięcia kału. Obrzęd ten pochodzi prawdopodobnie z Egiptu.

**MYKWA**, czyli kąpiel rytualna dla kobiet. Objętość kąpeli wynosi około 5 metrów sześciennych. Woda w kąpeli zmienia się tylko raz na miesiąc, dopełnia się zaś cienkim strumieniem z wodociągu lub przez dolewanie. W tej to wodzie, przez cały miesiąc, kąpią się setki kobiet. Kąpiąca się musi się zanurzyć z głową 3 razy (o właściwym myciu się niema mowy), a następnie tą samą wodą wypłukać usta. Kąpiel poprzedza obcinanie paznokci, często aż do krwi i zdrapywanie z ciała wszelkiego brudu i strupów.

**EJRUV.** Nazwa ta oznacza ogrodzenie, w obrębie którego wszystkie domy i mieszkania żydowskie uważać wolno za jedno wspólne gospodarstwo. Ejruw robi się w tym celu, aby obejść przepis Talmudu, zabraniający w sabat przenoszenia przedmiotów po za obrębem gospodarstwa. Jak w większości przepisów talmudycznych, nie chodzi o rzecz samą, lecz o symbol, za ogrodzenie bowiem uważa się drut, otaczający dzielnicę lub miasto, byleby nie był przzerwany. Okoliczność, że między domami, żydowskimi znajdować się mogą domy inowierców, nie stanowi przeszkody ponieważ „domy gojów wolno uważać za zagrody dla bydła„.

### PRZESADY I ZABOBONY.

„Kto zachorował, niech nie mówi o tem dnia pierwszego, gdyż zepsuje wpływ swej gwiazdy“. (**Berachot 55-b**).

„Nie wolno w łazience wymawiać wyrazu „amen“. (**Szulchan-Aruch: Orach Chajim § 84 art. glosa 2**).

„Najpierw należy wdziwiać prawy but, ale nie wolno go sznurować, a potem lewy i sznurowuje się go, a potem sznurowuje się but prawy. Zdejmuje się naprzód but lewy“. (**Tamże § 2 art. 4 i 5**).

„Kto kazał puścić sobie krew z pleców, a potem nie dokonał obmycia rąk, będzie się bał przez 7 dni, kto się ogolił, a potem rąk nie umył, będzie się bał przez 3 dni i t.d., nie wiedząc czego się boi“. (**Tamże § 4 art. 19**).

„Kto nie obmył rąk, jeżeli był uczonym — zapomni, jeżeli nie był uczonym — zwarjuje“. (**Tamże § 4 art. 18**).

„Kto nie ma wody do obmycia rąk, może obetrzeć ręce piaskiem, żwirem lub trocinami, albowiem nie jest powiedziano: obmyć się wodą“. (**Berachot 15 a**).

„Można też obmyć ręce każdym przedmiotem, który powstaje w wodzie, naprz. czerwonymi robakami“. (**Szulchan-Aruch: Orach Chajim § 160. 20**).

Nie chodzi tu bynajmniej o przepis higieniczny, lecz o obrzęd magiczny, ponieważ „trzeba spędzić djabła, co się rąk ima“. (**Tamże § 4. 2**).

Ze względów przyzwoitości pomijamy wiele przepisów. (**Tamże: Orach Chajim § 3. art.: 3, 5, 10, 11 i t. d.**).

**KOSZER i TEREFA.** „Ziemia gojów jest nieczysta, ich mykwy, domy, okolice są nieczyste“. (**Tosefta: Mikwaot VI. 1.**).

„Goj chłopiec od 9 lat i jednego dnia, a dziewczynka od 3 lat i jednego dnia uważani są za istoty nieczyste“. (Pereferkowicz: Talmud t. VI str. XI).

„Jeżeli niewiasta żydowska wyszła z mykwy i natknęła się na nieczyste zwierzę lub na goja, to stała się znowu nieczystą i musi wracać do mykwy“ (Szulchan-Aruch: Jore Dea § 201).

Tego rodzaju zakazów i nakazów, regulujących życie żyda od chwili urodzenia aż do grobu, zawiera Talmud setki!

Wszystkie te przepisy opierają się na zasadach starej magji, na pogardzie dla obcoplemieńców, właściwej ludom pierwotnym i na krańcowej nietolerancji. I dla tych to przepisów, również jak dla swojego rytualnego brudu, żydzi żądają szacunku i tolerancji, jako dla nieodłącznej części swej religji!

Swoista atmosfera talmudyczna, w której naród żydowski od tysiącleci wzrastał, musiała odbić się na moralności tego narodu i na jego opinji w dziejach.

Od wieków żydzi zajmowali się najbrudniejszymi procederami: wyzyskiem ekonomicznym, lichwą pieniężną i towarową, oszustwem, paserstwem, fałszowaniem pieniędzy i towarów, przemyślnictwem, przekupstwem, handlem niewolnikami, handlem żywym towarem, szerezeniem demoralizacji, denuncjacją, szpiegostwem, prowokacją polityczną i t. p. — Statystyka kryminalna wszystkich krajów dowodzi tego niezbitnie\*).

Od wieków nazwa „żyd“ była symbolem człowieka brudnego pod względem fizycznym i pozbawionego wszelkich zasad etycznych i uczuć ogólnoludzkich, pod względem duchowym. Dowodzą tego świadectwa najwybitniejszych historyków, filozofów, reformatorów i mężów stanu świata całego i wszelkich czasów:

\*) Naprz. w okręgu sądowym warszawskim, za okres od 1876 do 1886 roku na 1000 skazanych sądownie (chrześcijan i żydów razem):

Za przywłaszczenie i defraudację było żydów	587
„ bandytyzm	652
„ fałszerstwo i oszustwo	789
„ paserstwo	797
„ trucicielstwo	824
„ krzywoprzysięstwo i fałszywe denuncjacje	862
„ podstępne bankructwo	921
„ handel żywym towarem	937
„ podrabianie pieniędzy	946

Liczby te są tem wymowniejsze, że żydzi stanowili wówczas nie więcej jak 1/4 część ludności. (S. Rossow. Kwestja żydowska).

**Seneca** nazywa żydów „sceleratissima gens“ (najbardziej zbrodniczym plemieniem).

**Tacit.** „Obyczaj żydów jest niedorzeczny i ponury Dla nich wszystko to nieprawe co dla nas święte i odwrotnie, wszystko to dozwolone, co dla nas zbrodnicze... Dla tego to potęga żydów wzrastała, jak również i z tego powodu, że mając dla swoich bezwzględne zaufanie i bezgraniczne miłosierdzie, okazują dla wszystkich wrogą nienawiść“.

**Diodor Sycylijski.** „Do każdego kraju gdzie przyjdą, przynoszą żydzi nienawiść do rodu ludzkiego“.

**Mahomet.** „Oszustami są żydzi z bardzo małymi wyjątkami“.

**Giordano Bruno.** Najbardziej godna pogardy i najbardziej zepsuta rasa na świecie, a w swych pożądaniach najpodlejsza i najbrudniejsza. Wyrutki rodu człowieczego i męty narodów, żydzi, są o tyle zakażonym i niebezpiecznym plemieniem, że zasługują na karę od czasu swojego zjawienia na świecie. To, zawsze czolągające się, zamknięte w sobie plemię, niezdolne dla innych narodów, zwierzęco je nienawidzi i jest słusznie przez nie nienawidzone“. (A. C. Шмаковъ. „Международное тайное правительство“. Москва 1912).

**Luther.** „Żydzi to wierutni kłamcy i pijawki krwiożercze, są tak grubo zaślepieni, że praktykując lichwę uczą, jakoby była im prawem nakazana, jakoby sam Bóg przez usta Mojżesza nakazywał im uprawiać lichwę wśród pogan. Żydzi są istną plagą i zarazą, są nieszczęściem naszym“. (M. Luther. „Żydzi i ich kłamstwa“ 1543 r.).

**Voltaire.** „Nie warto mówić o żydach. Jest to naród pod wielu względami najwstrętniejszy ze wszystkich, jakie kiedykolwiek kalaly ziemię“. „Mały narodek żydowski ośmiela się okazywać nieprzejednaną nienawiść do wszystkich ludów; jest zawsze zabobonny, zawsze pożądlivy cudzych dóbr, pełzający w nieszczęściu, a zuchwały w szczęściu“. (Szmakow str. 54).

**Napoleon I.** „Żydzi są rozbójnikami naszych czasów, istnymi krulkami. Już za czasów Mojżesza byli lichwiarzami. Nieuczciwe postępowanie żydów nie jest winą jednostek, lecz spada na cały naród, na jego charakter“. (Mowy w Radzie Stanu d. 6 i 7 Kwietnia 1806 r.).

**Staszic.** „Żydzi byli zarazą wewnątrz, zarazą ciągle polityczne ciało słabiącą i nędzną. Chociażby nawet to ciało nie było podzielone, chociażby po podziale zjednoczone zostało, przecież z tą wewnętrzną skazą nigdy nie nabierze właściwych sobie sił ani czerstwości; musi być zawsze tylko słabe, wynędzniałe i nikczemne“. („0 przyczynach szkodliwości żydów“ 1816 r.).

**Emanuel Kant.** „Żydzi, którzy mieszkają między nami, odznaczyli się swym lichwiarskim duchem i opinią oszustów, dobrze usprawiedliwioną. Ścisłe mówiąc trudno sobie wyobrazić cały jaki naród, którego każdy członek jest złodziejem. Nie mniej dziwne jest widzieć i taki naród, który składa się tylko z przekupniów, gardzących dobrą sławą jako obywatele państwa które je przytuliło i przekładających nad to zysk z oszukiwania obywateli tego państwa“. (E. Kant. Antropologja).

**Goethe.** „Cóż można powiedzieć o takim narodzie, który w wiekowej swej wędrówce pozostawia tylko ślady zepsucia i wyzysku wśród innych



narodów. Nikt też nie może się dziwić, że nie mamy do żydów zaufania i że uważamy za obowiązek strzedz swej kultury od skażenia jej przez nich". (Szmakow. loco cit. T. Jeske Choliński. „Poznaj żyda“).

**Ernest Renan.** (Antichrist). „Jest to rasa szczególna, niezdolna do dotrzymywania słowa i dokonania aktu sprawiedliwości, chyba wtedy, gdy jej interes tego wymaga“. „Żyd uznaje obowiązki tylko względem siebie. Dąży do uzyskania tego, co według niego stanowi jego prawo i to uważa za swój obowiązek. Oprócz nieograniczonego egoizmu nic nie włada namiętną duszą żydowską. Najświętszy między nimi nie uważa za grzech największych zbrodni, jeżeli one mogą doprowadzić do celu“. „Pałaca niechęć do żydów była już w świecie starożytnym zjawiskiem tak powszechnem, że nie wymagała żadnego podniecenia. Wszędzie gdzie żydzi panowali, życie pogan stawało się nie do wytrzymania. Żadne okrucieństwo nie mogło iść w porównanie z żydowskiem“. (Szmakow: loco cit. str. 192, 30, 488).

**Marius Fontane.** (Histoire Universelle). „Kiedy żyd panuje, jest zawsze okrutny. Jako wielkorządca—on despota, jako kapłan—tyran. Kazanie żyda jest przepelnione przekleństwami. Jako wojownik jest podły i bez litości...“.

**Artur Schoppenhauer.** („O prawie i polityce“): „Kiedy mowa o wadach narodowych żydów, to podnieść należy niesłychany w nich brak tego, co nazywamy „verecundia“ (lojalność, szlachetność, rycerskość uczuć), co ich płami nadewszystko, ale za to przynosi im w świecie więcej korzyści, niż największa cnota“.

Przysłowie niemieckie: „Przyjmij żyda z łaski w dom, a prędko wyrzuci on ciebie, z żoną i dzieckiem precz“. („Nimmst du den Juden gnädig ins Haus, bald treibt er mit Weib und Kind dich hinaus“.— (Szmakow str. 404).

**Moltke.** „Pomimo swojego rozproszenia żydzi są silnie związani między sobą. Nieznani władcy kierują nimi konsekwentnie do swych ogólnych celów. Odrzucając wszelkie usiłowania ich zasymilowania, żydzi zawsze i wszędzie tworzą państwo w państwie, a w Polsce stali się głęboką, jęczącą się raną, na ciele tego pięknego kraju“. (Szmakow str. 378)

**Hr. Okuma** (japończyk, członek najwyższej rady Mikada): „Plemię to nie posiada ojczyzny i wszędzie dokąd przychodzi stara się wyniszczyć uczucia patriotyzmu, demoralizując umysły ludzkie. Żydzi dążą do utworzenia powszechnej republiki, aby być panami świata. My więcej niż czegokolwiek na świecie boimy się żydów i dlatego nie puszczamy ich do siebie. Widzimy jak oni zawładnęli Europą i Ameryką. Można rzec, że w ich rękach skupiły się bogactwa świata“. (Szmakow loco cit. str. 378).

**De Ségur.** Opisując odwrót armji Napoleona z Rosji mówił:

„Litwini, których opuszczaliśmy na los szczęścia, po ich skompromitowaniu“ (wobec Rosji) „zbierali jednak naszych rannych i dawali im pomoc i przytułek, podczas gdy żydzi, których protegowaliśmy, odpychali ich. Co więcej, widok tych cierpień podniecał ich chciwość. Gdyby jeszcze ograniczali się do sprzedawania na wagę złota swych drobnych usług, to historia nie chciałaby kłaść swych kart opisem tych wstrętnych szczegółów, lecz oni, wciągając naszych nieszczęsnych rannych do swych mieszkań—

obdzierali ich, a następnie, przy nadejściu rosjan, ci dzicy barbarzyńcy wyrzucali przez drzwi i okna swych domów swe nagie i umierające ofiary na mróz, aby w oczach rosjan zasłużyć się ich torturowaniem. Te zbrodnie tak okropne powinny być podane do wiadomości wieków teraźniejszych i przyszłych.—Prawda, że dziś, gdy jesteśmy bezsilni, karą na te potwory może być tylko nasza pogarda tu na ziemi; lecz kiedy mordercy pójdą za swemi ofiarami, to w sprawiedliwości Boskiej znajdziemy pomstę“.

(De Ségur. Histoire de Napoléon et de la Grande Armée pendant l'année 1812. Paris. Baudouin fr. 1825).

**Gustave Tridon.** „Semici są cieniem na obrazie cywilizacji, są złym genjuszem ziemi. Wszystkie ich dary są zarazą“. (G. Tridon. Le moloehusme juif. Bruxelles 1884).

**Victor Hugo.** „Plugawa dusza żydowska“. (ame sordide de juif“). (Szmakow. loco.cit. str. 236).

**H. Sienkiewicz.** „Duszą tego narodu jest nienawiść“. („Pójdźmy za Nim“).

*Przytoczone cytaty dowodzą, że antysemityzm miał zawsze i wszędzie za podłoże sprzeczne z duchem i etyką aryjską postępowanie żydów, wypływające z kanonów ich kultu talmudycznego.*

Ciekawy czytelnik znajdzie więcej cytat w dziele H. St. Chamberlaina: Grundlagen des neunzenten Jahrhunderts (tłumaczenie niemieckie). Według Chamberlaina najwybitniejsi mężowie widzą w żydach niebezpieczeństwo dla aryjskiej kultury.

Nawet najwięksi filosemici przyznać muszą, że o żadnym narodzie \*) nie wypowiedziano dotąd tyle niepoehlebnych, a zgodnych zdań, co o żydowskim.

Że nie przyczynił się do tego wstręt rasowy lub zemsta za umęczenie Chrystusa, dowodzą przytoczone powyżej zdania pogan, oraz fakt, że sekty żydowskie, nie uznające Talmudu, jak Karaimi (Karaici), cieszą się zgoła odmienną opinią.

Twierdzenie, że żydzi zdemoralizowali się skutkiem ucisku i prześladowania, nie wytrzymuje krytyki, ponieważ zaczątki tej swoistej kultury widoczne są już w pierwocinach historii żydów, a komentarze talmudyczne do Biblii nie tylko nie złagodziły, lecz przeciwnie, czyniąc dogmatami wiary zasady demoralizujące, uświęciły je.

---

\*) Z wyjątkiem może starożytnych Germanów, o których już Juliusz Caesar pisze: „Zbrodnie popełniane po za granicami własnego kraju nie są hańbiące i dla tego każą w nich ćwiczyć młodzież, aby stępić w niej wrażliwość moralną“. (Julius Caesar. De bello Gallico Commentarii VI. Cap. XXIII).

Postępowanie Niemców, w czasie wojny obecnej, w Belgji, Francji i Polsce, taką samą zupełnie tresurę moralną i po 2000 lat jeszcze wykazało.

Obrońcy Talmudu utrzymują, że zawierające się w nim poglądy dziś nie są już uznawane i stosowane, podobnie jak w wielu prawodawstwach nie mają mocy niektóre przestarzałe artykuły prawa. I ten argument nie wytrzymuje krytyki, ponieważ:

1) żadne prawodawstwo nie jest zbiorem dogmatów wiary i nie wchodzi w obręb kultu religijnego;

2) wszelkie prawodawstwa ulegały i ulegają ewolucjom, stosownie do ducha czasu, podczas gdy od lat conajmniej 1500 żadna reforma, w duchu postępu cywilizacji, nie dotknęła dogmatów talmudystycznych, przeciwnie, w wieku XVI, wydane kompendjum talmudystyczne *Szulchan Aruch* \*), nie tylko nie łagodzi, lecz jeszcze jaskrawiej uwydatnia też same co i Talmud zasady, a mimo to służy po dziś dzień za kodeks moralny i prawny dla żydów i za podstawę wychowania dla ich dzieci, a i sam Talmud, również do dziś dnia, pozostaje dla żydów świętością \*\*).

Z uznaniem podnieść należy, że w Polsce jednakże znaleźli się żydzi, uczciwi obywatele kraju, którzy nie wahali się mimo to potępić księgi talmudyczne i *Szulchan-Aruch*. *Świadectwa te jako miarodajne i nie mogące podlegać zarzutowi stronności, przytaczamy\*\*\*).*

---

\*) Napisał w XVI wieku przez Józefa Karo, rabina palestyńskiego i dopełniony przez Mosesa Iserlessa, rabina z Krakowa, składa się z ksiąg następujących:

Orach Chajim (Życie) — Jore de'a (Mądrość) — Eben ha Ezer (Małżeństwo) i Choszen Hamiszpat (Prawo).

\*\*) W r. 1879 Rabin Dr Rahmer z Magdeburga, w Encyklopedji Pierera t. XVI pisze: „*Szulchan-Aruch* przyjęty jest przez gminy żydowskie jako podstawa prawna i wskazówka praktyki religijnej. W tejże sprawie mówi Sterling, p. poniżej.

Znany działacz żydowski Samson Hirsch, w swem dziele: „*Ueber die Beziehung des Talmuds zum Judenthum und zu der sozialen Stellung seiner Bekenner*“. Frankfurt n|M. 1884 r. pisze: „Talmud jest jedynym źródłem, z którego żydostwo wypłynęło, jest gruntem, na którym żydostwo istnieje, jest duszą żywiącą, która żydostwo kształtuje i utrzymuje“.

Takie same stanowisko zajął zjazd rabinów w Warszawie w r. 1917.

\*\*\*) „Na księgach tych kształcą się miliony ludzi, uchodzą one za święte, wywierają zatem przemożny wpływ na ich psychikę, poglądy etyczne i kulturalne. Czyż zatem państwo jakakolwiek, posiadająca w swem łonie miliony obywateli pewnego wyznania powinna i może pozostawić bez zbadania dokładnego to wszystko, co na ich rozwój duchowy wpływa? Toż niektóre z tych ksiąg zasługują na najwyższe potępienie! Czyż państwo nie powinno treści tych ksiąg zbadać i, o ile są szkodliwe, z obiegu wycofać i z życia wyeliminować? Czyż do rąk dziecka lub młodzieńca można dawać książkę, która wywierać musi fatalny wpływ



Jeżeli Talmud zawiera jakie wzniosłe maksymy, to niestety, są one zalecane *tylko względem żydów*.

Jeżeli natomiast niektóre nakazy talmudyczne nie są istotnie względem obcych stosowane (naprz. morderstwo i tp.), to *nie dlatego* że są z nauki religii usunięte, lecz poprostu skutkiem obawy odpowiedzialności karnej, w krajach, gdzie panuje porządek prawno-państwowy.

Czy nie dla tego to żydzi są tak pochopni do niszczenia prawno-państwowego porządku wszędzie, gdzie się tylko da?

## Rola żydów w życiu innych narodów.

### a) W życiu społecznem.

Bezwzględna, egoistyczno-rasowa etyka żydostwa, przeniesiona z pola stosunków prywatnych na pole społeczne, ujawniła się w ciągu dziejów w następującej taktyce, konsekwentnie przez żydów przeprowadzanej:

1) Od wieków, żydzi, dążąc do opanowania bogactw innych narodów, starali się zawsze zagarnąć w swoje ręce pośrednictwo i handel, które to zawody, ludziom, pozbawionym hamulca moralnego, dają szerokie pole do wyzysku, lichwy towarowej i pieniężnej, fałszerstwa, oszustwa, podstępnego bankructwa, przemytnictwa, paserstwa i t. p., a tem samym do szybkiego wzbogacenia się kosztem innych.. Natomiast unikali żydzi wszelkiej pracy produkcyjnej, a w szczególności fizycznej, a tam gdzie byli do tego okolicznościami zmuszeni, wprowadzali do tych gałęzi produkcji pierwiastki tandety i oszustwa.

Z drugiej strony, procedury i fabrykacje przez prawo zakazane, stanowiły ulubione zajęcia żydów.

W żadnym narodzie niema również takiej ilości jednostek, uprawiających tajny, niepodlegający opodatkowaniu, handel i pośrednictwo, co w żydowskim.

na jego umysłowość i etykę i czyż można dopuścić, aby książka zła, szkodliwa, pełniła dalej swe zgubne, niszczycielskie dia ducha dzieło? A jednak Szulchan-Aruch przyjęty został przez rabinów i lud, za nieomylny przewodnik na drodze życia religijnego. Żyd ortodoksa nie pyta do dziś dnia, czy to lub owo jest w duchu przykazań Tory, ale czy na to zezwała lub tego zakazuje Szulchan-Aruch“.

(Kazimierz Sterling. „Projekt reformy żydostwa polskiego Warszawa 1917“ str. 93, 94, 95, podaje cytaty z dzieła Salomona Peltyna (Judaity) pod tyt. „Projekt reformy w judaizmie. Warszawa 1885“ i uzupełnia je własnymi cennymi poglądami).

Żaden też naród nie uchyla się tak od podatku krwi, jak żydowski. Stwierdzono to we wszystkich krajach od wieków, a w czasie wojny obecnej szczególnie. (W Anglii i Ameryce wykrętne uchylanie się żydów od służby wojskowej wywoływało w czasie wojny obecnej powszechne oburzenie. W Rosji od bardzo dawna dla żydów były wydane specjalne przepisy o powinności wojskowej). Żydzi zaś wzięci do wojska, wszelkimi sposobami unikali służby frontowej, a natomiast pchali się gromadnie do służby kancelaryjnej i intendantury wojskowej gdzie można było mieć\*nielegalne zyski (porównaj naprz. statystykę z armji austriackiej).

Tego rodzaju postępowanie nadało narodowi żydowskiemu, powszechnie uznany, *charakter pasorzytniczy*. W czasie wojny obecnej charakter ten ujawnił się najwybitniej w Polsce, gdzie, dzięki poparciu okupantów, w rękach żydowskich skoncentrowały się wszystkie artykuły pierwszej potrzeby, najważniejsze surowce i wszelkie korzyści z tego wyzysku\*).

---

\*) Analogja w dziejach: „Józef, sprzedany przez braci do Egiptu został tam najpierwszą po Faraonie osobą i, korzystając z głodu trwającego 7 lat, doprowadził ludność miejscową, na jej koszt, do tego stanu, że została pozbawiona nie tylko wszelkich nieruchomości i ruchomości, lecz sama zmuszona była do oddawania się w niewolę“. Cytata z książki **Sefer Hajaszor**, wydanej w Warszawie w r. 1874, a stanowiącej dla żydów podróżujących, a nie mających czasu na studia talmudyczne, podręczną pouczającą książkę. (**Szmakow, loco cit.**).

**Claudius Rutilius Namatian** (z czasów rzymskich): „O, bodajby oręż Pompejusza i potęga Tytusa nigdy nie zburzyły były Judei! Wycięte ogniska zarazy rozszerzają się i naród zwyciężony uciska swych zwycięzców“. (**Szmakow, loco cit. str. 29**).

**Strabon** „Żydzi (w starożytnym Rzymie) opanowali miasta i trudno nazwać miejsce, gdzieby oni nie panowali“. (**Szmakow, loco cit. str. 34**).

**A. Bebel**, którego niepodobna posadzić o antysemityzm, stwierdza, że w Niemczech handel artykułami żywnościowymi i pierwszej potrzeby, już oddawna znajduje się w rękach żydów. (**A. Bebel. Antysemityzm**).

**Karol Marx** (również socjalista i sam pochodzenia żydowskiego): Próżno chcielibyśmy znaleźć klucz do labiryntu duszy żyda, w jego religji, przeciwnie, trzeba szukać tajemnicy jego religji w tajnikach jego natury. Co jest podstawą judaizmu? — Praktyczna żądza i chęć zysku. Do czego redukuje się kult religijny żydów? — Do wyzysku. Kto jest ich bogiem prawdziwym? — Pieniądz“. (**K. Marx. Kapitał**).

W Polsce wykupywanie żywności na wywóz do Niemiec (w czasie okupacji i dziś jeszcze) odbywa się przez żydów, zaś podział surowców i po dziś dzień, skutkiem zupełnie niezrozumiałej tolerancji i ustępliwości rządu polskiego, znajduje się w ręku żydów, urzędników Wydziału Surowców (nawiasem mówiąc, tych samych, którzy czynnie dopomagali Niemcom do rekwizycji).



2) Uważając się, w swej megalomanji, za naród uprzywilejowany, żydzi żądają dla siebie: równouprawnienia, jako dla obywateli państwa — w imię równości, ponadto jeszcze praw specjalnych, jako dla narodu odrębnego, nie poczuwającego się do obowiązków i solidarności z ludnością rdzenną.

Dwoistej moralności tylnudystycznej żydów nie razi bynajmniej:

ani to, że żądają dla siebie wszelkich praw, pomimo, że ich religja nietylko odmawia równouprawnienia inowiercom, lecz nawet uważa wszelkie zetknięcie się z nimi za skalenie dla prawowiernego izraelity,

ani fakt, że równouprawnienie ludności żydowskiej, kierującej się swym antimoralnym kodeksem etycznym, jest w istocie uprzywilejowaniem jej w stosunku do ludności rdzennej, skrupowanej swą etyką chrześcijańską,

ani to, że żydzi, którzy może mniej niż każdy inny naród na uprzywilejowanie w dziejach świata zasłużyli, żądają dla siebie *praw wyjątkowych*, które byłyby, w rzeczy samej, *przywilejami jakich żaden inny naród nie posiada*.

Za przywileje takie uznać należy:

a) Niedopuszczanie Państwa do kontroli nauczania religji żydowskiej, której zasady, sprzeczne z *duchem aryjsko-chrześcijańskim*, a nawet i z *kodeksem karnym*, skierowane są *przeciwko* interesom ludności i państwa, podczas gdy kodeksy etyczne wszystkich bez wyjątku wyznań są *jawne*, dla wszystkich dostępne i kontroli państwa podlegają.

b) Przyznanie żydom udziału we *wszystkich* prawodawczych i kierowniczych władzach państwowych pomimo, że żydzi kategorycznie podkreślają swe prawa do prowadzenia *odrębnej, kosmopolitycznej* polityki wszechżydowskiej, która była, jest, i może być sprzeczna z państwową.

c) Ustanowienie gmin żydowskich o szerokich prawach autonomicznych, pomimo, że istotna treść ich atrybucyj ma na celu tylko wzmoczenie *separatyizmu* narodu żydowskiego, kosztem jego ciemnoty, niechlujstwa i brudu rytualnego, niedopuszalnych w żadnym państwie kulturalnym.

d) Nadanie *praw równorzędnych* z językami autochtonicznymi żargonowi żydowskiemu, który nie jest językiem narodowym żydowskim, lecz zepsutym *niemieckim* i służy, według świadectw zarówno żydów jak i Niemców, do celów politycznych (p. cytaty na str. 29).

3) Korzystając z potęgi, jaką daje złoto, oraz zmonopolizowanie w ich rękach finansów i handlu, żydzi dążyli zawsze do *opanowania*, w całym świecie, *prasy i literatury* aby być w stanie, przez fałszowanie opinji, oddalać ciosy, grożące narodowi Izraela i pomagać swym sprzymierzeńcom, a szkodzić tym, przeciwko którym ich polityka wszechżydowska jest skierowana.



Tylko dzięki temu, żydzi, którzy posiadają prawie wszędzie równouprawnienie obywatelskie, którzy zagarnęli w swe ręce bogactwa świata i wpływy międzynarodowe, mają śmiałość i możność wytaczać wobec świata tak skutecznie swe skargi na ucisk i prześladowanie. Tylko dzięki temu, żydzi, którzy w obecnej walce o wolność świata, po za swymi sprzymierzeńcami, Germanami, może najwięcej grzechów popełnili, usiłują zyskać wpływ decydujący na losy innych narodów, przy likwidacji rezultatów tej walki!

4) Kierując się swą dwulicową moralnością, żydzi stali się elementem, demoralizującym społeczeństwa, wśród których zamieszkują. Dowodzą tego następujące objawy:

a) Będąc uosobieniem *najskrajniejszego nacjonalizmu*, separatyzmu i fanatycznej nietolerancji, żydzi jaknajusilniej zwalczają *obce uczucia* narodowe i *patryotyczne*, głosząc hasła kosmopolityczne — gdyż to służy ich interesom, osłabiając obcą solidarność narodową.

b) Podtrzymując fanatycznie własny, *najmniej ze wszystkich postępowy*, kult religijny, żydzi w imię *rzekomo postępu*, zwalczają wszystkie *obce wyznania* i usiłują szerzyć ateizm, a dla siebie żądają nie tylko najwyższej *tolerancji*, lecz nawet *przywilejów* wyznaniowych.

c) *Omiianie* przepisów prawa i szerzenie *przekupstwa*, stanowią specjalność żydów.

4) *Szpiegostwo* i *provokacja polityczna*, wymagające ludzi przewrotnych, pozbawionych wszelkich skrupułów, liczy najwięcej i najbardziej wybitnych przedstawicieli z pomiędzy żydów\*).

d) *Rozpajanie ludności*, przez jawny i tajny wyszynk spirytualij i tajny wyrób spirytusu\*\*), były zawsze ulubionymi procederami żydów.

e) *Szerzenie demoralizacji* na tle seksualnem: stręczycielstwo kobiet, handel żywym towarem, utrzymywanie domów publicznych i handel pornografią, są uprawiane wyłącznie przez żydów.

f) *Pasterstwo* (ułatwianie złodziejom sprzedaży skradzionych rzeczy) namawianie do kradzieży i *organizowanie bandytyzmu*, stanowią od wieków specjalność żydów.

i g) *Udział żydów* w szerzeniu hasel przewrotnych, a w szczególności *bolszewizmu*, który jest niczem innym, jak *demoralizacją całych społeczeństw*, w kierunku bandytyzmu i rabunku.

\*) Azef, Rutenberg, Harting, Bakaj, Grün i wielu innych, zdemaskowanych przez Burcewa.

\*\*) Ciekawe są liczby, dotyczące tajnych gorzelni w ostatnich czasach.

Będąc narodem, którego całe istnienie opiera się na *kapitalizmie, wyzysku i pasorzytnictwie*, żydzi stają rzekomo w obronie klas wyzyskiwanych.

Rzecz ta, będąca wynikiem podwójnej moralności żydowskiej, wymaga wyjaśnienia. Nie należy sądzić, że doktryna socjalistyczna, zwalczająca prawo własności, a skierowana przeciwko klasom posiadającym, w praktyce przeszkadza gromadzeniu lub utrzymaniu posiadanych dóbr materialnych w rękach zwolenników, a tembardziej przywódców socjalizmu. Przecież najbardziej głośni z pomiędzy nich (Bebel, Liebknecht, Trocki-Bronstein i inni), pozostawili po sobie lub posiadają wielkie majątki lub kapitały. Chodzi więc tylko o to, aby w stronnictwach wywrotowych uzyskać *stanowiska kierownicze*. W Rosji bolszewickiej eksperyment ten widzimy na wielką skalę: *przeszło 80% urzędów bolszewickich, a prawie wszystkie stanowiska kierownicze, dające możność dysponowania obcym majątkiem i życiem, zajmują żydzi\**). Tym sposobem, niszcząc obcy kapitalizm i obcą własność prywatną, żydzi skupiają w swych rękach *bogactwa Rosji*, które im w następstwie dopomóżd mają do *opanowania całego świata*, jeżeli świat się nie opatrzy!

Historja bolszewizmu w Rosji jest jednym pasmem: anarchji, niszczenia źródeł i podstaw życia społecznego, nędzy, panowania sprzedajności i teroru, o jakich najstraszniejszy ucisk carski przybliżonego nawet pojęcia nie dawał, zerwania wszelkich hamulców moralnych, rozpętania najniższych instynktów ludzkich, i, po za tem, niszczenia inteligencji i kultury na olbrzymią skalę. Krótko mówiąc, bolszewizm jest uprawnieniem mas ludności nieposiadającej, a jej przywódców w szczególności, do bandytyzmu, grabieży i teroru, i jest jako taki, w wysokim stopniu demoralizujący.

*Socjalizacja kobiet* ma na celu *doszczętne rozbitcie* ustroju społecznego, przez zniszczenie *życia rodzinnego* (p. protest kobiet rosyjskich do Konferencji Pokojowej. (Kur. Warszawski № 69 z d, 10 Marca 1919 r.). Według zasad Talmudu: „każda kobieta gojowska jest nierządnicą”. (Szulchan-Aruch: Eben Haecer § 6. p. 8).

Niszczenie *inteligencji rosyjskiej* jest niewątpliwie celowe, wobec tego, że *inteligencja żydowska*, kierująca ruchem bolszewickim, pozostaje *nietknięta*.

Pierwiastki *nienawiści do kultury nowoczesnej*, niesłychana *bezwzględność*, *mściwość* i *pasorzytnictwo*, jakie cechują bolszewizm, a obce są ludom słowiańskim, mongolskim i fińskim,

\*) Patrz spis Komisarzy Ludowych i urzędników w Sowietach, umieszczony w ~~№~~ 2 i 3 1919 r. warszawskiego Tygodnika „Ster”. Czytelnik znajdzie tamże wiele ważnych wiadomości o bolszewizmie.



zamieszkującym Rosję, w zestawieniu z przemożnym udziałem żydów w rozwoju i popieraniu bolszewizmu we wszystkich krajach, wskazują na wyraźny wpływ wrogiego dla kultury aryjsko-chrześcijańskiej, mściwego i pasorzytniczego judaizmu\*).

Tylko zespół narodów o tak pierwotnych jak talmudystyczno-żydowska i bizantyjsko-rosyjska kulturach, był w stanie stworzyć na tle nędzy wojennej, w XX wieku, podobną potworność!

Tylko naród, który swemu Bogu przypisuje słowa: „i wytracisz je (narody obce) do szczątku, nie będziesz brał z ni-

\*) Ten nasz pogląd nie jest bynajmniej odosobniony. Świadczą o tem następujące cytaty:

Fr. List. „Wiarołomnie dążąc do tego, aby współdziałać z chrześcijanami w tajnych stowarzyszeniach i wyzyskiwać je na korzyść Izraela, żydzi zawsze i przedewszystkiem wstępują do takich, które mają na celu obalenie istniejącego ustroju. Przytem wszystko im jedno, jaki jest régime, który mają obalić, jak również dla czego inni starają się o to obalenie. Dla żydów jest wszystko to dobre co ma na celu obalić przedewszystkiem tron, a następnie oltarz, albo też, co dla nich lepiej, naprzód religijne a potem państwowe urzędnienia. Największą rozkosz sprawia im widok, jak w konwulsjach rewolucji ginie wszystko to, co cywilizacja chrześcijańska posiada wyższego, czystego i pięknego (A. S. Szmakow. loco cit. str. 60).

Wahrmond (socjolog). „Żydzi są przedstawicielami azjatyizmu w Europie. Jako nomadowie, reprezentują oni zasadę rewolucyjną wobec wszytkiego, co osiągnęły ludy osiadłe, rolnicze. Żydzi są skutkiem tego pierwiastkiem zguby i zgnilizny. Jako semici, oddychają nienawiścią do nas, indo-europejczyków, jako spadkobiercy punizmu dążą do znieprawienia idei wolnej pracy i zamiany jej na pracę pod batem. Wreszcie, jako ustrój ciasno teokratyczny powstały przed nową erą, żydzi są żyjącym zaprzeczeniem ideałów chrześcijaństwa“. (Szmakow. loco cit. str. 59).

Klüber. „Żydzi są polityczno religijną organizacją, poddaną pod surowy despotyzm rabinów. Przez życie w swych gminach, sposób życia i działanie każdego z nich, przez swój ustój specyficzny i przez poczucie pokrewieństwa wszystkich żydów, które w rezultacie jest duchem kasty, żydzi tworzą z ojca na syna bandę dziedzicznych konspiratorów“.

„Duch żydostwa polega głównie na ich megalomanji religijnej. Oni wyobrażają sobie, że są narodem wybranym, wyższym nad wszystkie inne, które muszą być zmiecione z oblicza ziemi.“

(Klüber. (Uebersicht der diplomatischen Verhandlungen des Wiener-Congresses. III. 375; Deutsches Bundesrecht, wydanie 4, § 516).

W roku 1876 znany pisarz rosyjski Dostojewskij, w wieszczem jasnowidzeniu napisał („Dniewnik Pisatiela“):

„Jeżeli przeznaczonem jest, aby Rosja kiedy zginęła, to zginie ona przez żydów. Żydzi zgubią Rosję!“

Jako rzecz charakterystyczną dodajemy, że herbem Rosji bolszewickiej jest obecnie sześcioramienna gwiazda żydowska!



mi przymierza, ani zlitujesz się nad nimi“, który za ideał swych dogmatów religijnych uznaje pomstę i pochłonięcie bogactw obcych narodów, mógł być zdolny do stworzenia régime'u Bronsteina-Trockiego, Sobelsohna-Radka, Joffego & Co! \*).

Lenin, zbrodniczy doktryner, lecz człowiek o kulturze aryjskiej, nie był zdolny posunąć się tak daleko, jak jego żydowski koledzy i, z tego powodu, traci jak widzimy, wpływ.

Tylko naród żydowski, ten *odwieczny demoralizator ludzkości*, mógł być w stanie tak skutecznie zagrać na najniższych instynktach ludzkich i zniszczyć wszelką etykę i moralność, wskazując nędzarzom — zamiast pracy, upaństwowiony rozbój i zamiast prawa—samowolę bez granic.

Wyniszczywszy Rosję, wyeksploatowawszy zasoby, jakie jej po wojnie jeszcze pozostały, bolszewizm Bronsteina-Trockiego dąży obecnie do opanowania Europy, aby *kosztem obcej kultury*, zyskać *żer* dla swojego *życia pasorzytniczego*.

Caveant Consules!

### b) Rola żydów w polityce.

Rola polityczna żydów w historii, odznaczała się zawsze tym samym egoizmem rasowym, brakiem wszelkich ideałów, bezwzględnością i brakiem lojalności i szlachetności, względem narodów, które im udzieliły gościnności.

Widzimy więc stale w dziejach:

1) W *krajach*, znajdujących się pod *obcą przemocą*: niesolidaryzowanie się żydów z ideałami politycznymi narodów ujarzmionych, a natomiast szukanie protekcji u ciemiężycieli i oświadczanie się po ich stronie, o ile to jest dla interesów żydostwa korzystniejsze; szukanie obcej protekcji u sąsiadów i u innych narodów.

2) W czasie *zatargów* międzynarodowych lub *wojen*:

Popieranie strony silniejszej (lub mającej według przypuszczenia żydów, większe szanse zwycięstwa), czynna pomoc armjom najeżdżczym, przez informacje, szpiegostwo, ofiarowa-

\*) Od listopada 1917 do października 1918 r. wymordowano, podług urzędowych wykazów, z wyroków Sowietów, tylko w centralnej i północnej Rosji, przeszło 80000 przeciwników rewolucji. Rozstrzeliwani przez czerwoną gwardję na frontach wojennych i wojskowi, w tę liczbę nie wchodzi. Tego masowego mordowania chrześcijan żydzi nie uważają jednak za pogrom, natomiast alarmują cały świat, gdy gdzieindziej poturbowano kilku żydów za prowokację polityczną, za lichwę żywnościową i t. p.

Przypomnienia historyczne. W Babilonii za Ahaswerosza żydzi wymordowali przeszło 70000 babilończyków; na pamiątkę tego obchodzą święto zwane „Purim“.

W czasie powstania Bar-Kochby (za Adrijana) wymordowali w Cyrenaice i na Cyprze przeszło 240000 chrześcijan. W wieku XX powtarza się toż samo!



nie pomocy w ujarzmieniu i obrabowaniu ludności miejscowej, w rekwizycjach i t. p., wreszcie przez fałszowanie i urabianie opinii w kraju i zagranicą, korzystnie dla najezdźców.

Dowodów na to historia powszechna dostarcza tak wiele, że ograniczymy się jedynie do najbardziej typowych\*).

Po upadku Państwa Polskiego, gdy kosztem jego potężnieć zaczęły Rosja, Niemcy i Austrija, interesy ekonomiczne żydów, jako narodu przekupniów i pośredników, zaczęły brać górę, nad ich rzekomym patriotyzmem polskim. Zrozumieli oni, że Polska zwyciężona może być tylko terenem do eksploatacji dla nich, że wobec tego, korzystniej będzie opowiedzieć się po stronie zwycięzców, aby znaleźć ich poparcie, w ogarnięciu handlu między wschodem i zachodem.

Pokrewieństwo ducha, kultury i języka żydów z Niemcami, skłaniało ich zawsze na stronę tych ostatnich.

W zaborze pruskim, po upadku rewolucji 1848, w Poznańskim, żydzi „uświadomili się“ natychmiast, że są „Ger-

---

\*) W VIII wieku po Chrystusie żydzi sprowadzili na Hiszpanję najazd Maurów i otworzyli im bramy Toledo, a następnie zdradzili znowu Maurów na rzecz Hiszpanów.

Raport Delegata Narodu francuskiego przy Armjach Renu i Meuzu, Marka Antoniusza Bodeau do Konwentu: „Plemię żydowskie, które za czasów tyranji dawnego regime'u miało tylko prawa zwierząt jucznych, powinno byłoby poświęcić się całkowicie sprawie Wolności, która im nadała prawa ludzkie. Stało się wręcz przeciwnie. Żydzi zdradzali nas w miastach i wsiach obwodu Wissenburga i wątpię, aby znalazło się więcej jak 10 patriotów żydów na całym obszarze górnego i dolnego Renu. Toż samo było w Bayonnie i Bordeaux”. (Szmakow. *Международ. Тайн. Прав.* Moskwa 1912 r.).

Rozkaz Delegata Narodu francuskiego przy Armji Północnej:

Mons, d. 16 Messidora, II roku Republiki Francuskiej.

„Do Armji: Pod karą śmierci zabrania się żydom postępować za armją. Generalowie, dowódcy oddziałów i Komitety gmin obowiązani są do dopilnowania tego rozkazu i karania winnych śmiercią w ciągu 24 godzin. (S z m a k o w, loco citato).

Byto to w czasie inwazji na Francję wojsk pruskich i sprzymierzonych z niemi, w czasie Wielkiej Rewolucji.

Tajna Instrukcja dla Armji Niemieckiej, pod tytułem: „D a s S t r a s - b e n n e t z i n P o l e n”, wydana 1897 i 1914 r., a zawierająca bardzo ściśle dane, co do dróg, mostów, miast, miasteczek, wsi i rozszedlenia żydów, mówi: „bez ich (żydów) współdziałania w zaopatrzeniu armji w potrzebne jej rzeczy i wiadomości, obejść się nie można („Przeгляд Techniczny № 45/52 1918 r.).

W sprawie „bezwzględnej wojny podwodnej“ prasa żydowska w Ameryce trzymała stronę Niemiec (p. dalej), aby zapobiedz wtrąceniu się Ameryki do wojny.



manami wyznania mojżeszowego“ i stanęli odrazu po stronie Prusaków. „*Nie wolno nam spocząć, dopóki nie wygnamy ostatniego Polaka z Poznania!*” zawołał radny żyd\*), pomimo, że na kilka tygodni przedtem Poznańskie przyznało „braciom Izraelitom“ korzystanie z pełni praw obywatelskich. A owi „bracia Izraelici“ palili polskie godła i znaki narodowe, rzucali się na jeńców polskich i plwali na nich, pod wpływem swojego świeżego patriotyzmu pruskiego. „*To petzanie u stóp zwycięzkiego prusactwa było tak odrażającym*”, pisze A. Choniewski, że nawet Niemiec, pułkownik von Brandt, w pamiętnikach swych mówi: „*trzeba było być świadkiem wszystkich tych scen, aby mózdz dobrze osądzić moralną nikczemność żydów*“.

W latach następnych, żydzi, w Zaborze pruskim, wszyscy bez wyjątku, uznawali się i podawali za Niemców.

Podobnież w Galicji, aż do otrzymania przez nią autonomji, żydzi uważali się za stronników niemców austriackich; po wprowadzeniu autonomji, część żydów podała się za Polaków (jako że to było w kraju autonomicznie Polskim), część zaś—za żydów.

W Polsce Kongresowej, dopóki ona miała jaką taką autonomję, żydzi uznawali się za „Polaków wyznania mojżeszowego“, lecz po powstaniu 1863 r., gdy nastąpił w Polsce okres represji względem żywiołu polskiego, patriotyzm „polski“ żydów zaczął słabnąć,\*\*) gdyż nie przedstawiał już interesu. Reforma Wielopolskiego w r. 1862 przyznała już żydom równouprawnienie cywilne, nie było więc już się czego spodziewać od Polski, a natomiast można było coś uzyskać od zwycięskiej Rosji, a przynajmniej przeciwdziałać w Polsce antysemityzmowi rosyjskiemu\*\*\*).

Przejmowanie języka i kultury rosyjskiej przez żydów, rozpoczęło się od ziem W. Ks. Litewskiego, Podola i Wołynia, gdyż tam żywioł polski był więcej niż w Polsce Kongresowej uciskany. W ciągu 25—30 lat, żydzi tameczni nietylko przestali mówić po polsku, lecz nawet stali się patriotami rosyjskimi.

Uciekający przed pogromami w Rosji żydzi rosyjscy „patriotycznie“ dla Rosji usposobieni, przyjeżdżając do Polski,

\*) Moraczewski. „Wypadki poznańskie 1848 r.“ i A. Choniewski, „My, żydzi i Kongres“ Kraków 1919 r.

\*\*) W okresie Reform Wielopolskiego, wszyscy żydzi w Polsce podawali się za Polaków (chodziło o uzyskanie praw).

W Warszawie, w roku 1882 ze 129294 osób wyznania mojżeszowego już 10134 podało narodowość żydowską, a w roku 1897: z 210536 żydów, już tylko 33987 uznało się za polaków, reszta zaś za żydów. W roku 1916, w czasie wyborów do Rady miejskiej, prawie wszyscy żydzi głosowali na listy żydowskie.

\*\*\*) W memorjale giełdowym z r. 1882, do rządu rosyjskiego, żydzi ofiarują mu swoje usługi, jako ludność lojalna i prawomyślna politycznie.



wszczepiali żydom miejscowym język i patriotyzm rosyjski i usiłowali odgrywać rolę rusyfikatorów \*).

Aby uzyskać wpływ na żydów polskich, trzymających się usilnie żargonu, działacze żydowski, napływający do Kongresówki z Rosji i Litwy, stworzyli prasę żargonową i, mając ten oręż w ręku, wystąpili już wyraźnie z programem nacjonalistycznym wszechżydowskim, dotąd staranie ukrywanym.

Ponieważ poróżnienie Polaków z Żydami, odseparowanie i skupienie żydostwa w Polsce, leżało w interesie zarówno Rosji jak i Niemiec, przeto nie tylko żydzi rosyjscy i niemieccy, ale i oba zaborcze rządy udzielali im poparcia materialnego i moralnego w tej robocie.

Dla Niemiec, ponadto, bardzo korzystnym był rozwój literacki żargonu żydowskiego, ponieważ dzięki temu stawał się on coraz podobniejszym do niemieckiego.

Marząc o wojnie na wschodzie Europy, militarizm niemiecki zdawał sobie doskonale sprawę z korzyści, jaką będzie dla żołnierza niemieckiego, możliwość porozumienia się własnym językiem wszędzie, gdzie tylko znajdzie się żyd, t. j. aż za Dniepr i dalej, i uzyskanie jego pomocy.

„Sześć milionów żydów wschodnich:“ pisze Chołoniewski\*\*) polskich, ukraińskich, litewskich, czeskich, słowackich, serbochorwackich i rumuńskich, to 6 milionów forpoczt niemieckich, rozrzuconych po całym wschodzie Europy. Że tak jest w istocie, mamy potwierdzenie ze strony samych żydów. W roku 1916 wydana została książka, zawierająca szereg monografii o żydach, pod tyt. „Ost-Juden“, (Süddeutsche Monatshefte, Luty 1916) napisana przez najwybitniejszych działaczy żydowskich, którzy, rachując na bezwzględne zwycięstwo Niemców, zupełnie szczerze ujawnili politykę żydowską.

Na str. 680 tej szacownej książki, czytamy: „W całej Rosji europejskiej mieszka 6 milionów żydów conajmniej, na Bałkanie i w Turcyi również poważne ich odłamy, które wiążą silne poczucie solidarności narodowej. Oni mogliby być pionierami niemieckiej potęgi na wschodzie, mogliby pierwiastki niemieckiej kultury na wschód importować i niemieckiemu handlowi nieoszacowane przysługi oddać... Miljony żydów byłyby czynnikami gospodarki niemieckiej“.

\*) Gazety żargonowe miały daty według kalendarza juljańskiego (rosyjskiego urzędowego), aż do wejścia Niemców w r. 1915.

W dzielnicach żydowskich szyldy handlowe były przeważnie tylko w języku rosyjskim, z pominięciem polskiego. Po wejściu Niemców zamienione zostały na niemieckie lub niemiecko-żydowskie.

Dowodów takich przemian kameleonowych Polska posiada dużo.

\*\*) „My, Żydzi i Kongres“.

Na str. 718—719: „Od stu lat usiłują słowiańscy sąsiedzi na wschodzie, przez gwałt i podstęp, przez obietnice i pogróżki, *pozbawić żydów polskich ich niemiecko-żydowskiego języka.... Żydzi, którzy nie chcą utonąć w słowiańszczyźnie, lecz pragną utrzymać swą odrębność plemienną, i Niemcy, którzy za pomocą swojego języka, swój handel i wpływ na świecie utrzymywać muszą, są jednakowo zainteresowani, aby ten odłam języka niemieckiego nie był wystawiony na zniszczenie przez wrogów*”.

Postępowanie żydów w czasie wojny obecnej dowiodło niezbitcie, że żydzi są sprzymierzeńcami Niemców i to nie tylko na wschodzie Europy, lecz i na zachodzie i nawet w Ameryce\*.)

Powodzenie militarne państw centralnych na początku wojny ujawniło w całej pełni polityczną orientację żydów w Polsce.

Entuzjazm ludności żydowskiej, gdy wojska austriackie odebrały Rosjanom Lwów z powrotem, stosi denuncjacji żydowskich na Polaków i ilość ofiar tych denuncjacji—przeszły wszelką miarę. W ten sposób żydzi demonstrowali swój patriotyzm austriacki!

W Polsce Kongresowej, z chwilą wejścia Niemców, patriotyzm rosyjski żydów—zniknął bez śladu. Ludność żydowska z zapałem witała Niemców, a szylidy rosyjskie zastąpione zostały natychmiast przez niemieckie (oczywiście również bez polskiego tekstu). Najeźdźca Niemiec znalazł odrazu pomoc pod każdym względem: zgraje żydów opadły wojska okupujące i zaofiarowały im swe usługi; w parę godzin po swem wejściu, władze niemieckie wiedziały już wszystko, co wiedzieć im było potrzeba i poczuły się jak we własnym domu.

Żydzi obsadzili urzędy i tem oszczędzili Niemcom kilkadziesiąt tysięcy żołnierzy. Żydzi oddali również wielkie usługi okupantom w cenzurze prasy i szpiegostwie politycznem. Przy rekwizycjach żywności i surowców czynnymi byli przeważnie żydzi; oni to dopomagali do zdejmowania dzwonów i dachów z kościołów, co przyczyniło się znacznie do rozwoju antysemitizmu w Polsce.

---

\* ) „W Ameryce mieszka 2½ milionów żydów, z których 7/8 emigrantów, braci i synów żydów ze wschodu Europy. Oni byli, poza Niemcami i Irlandczykami, prawie jedynymi Amerykanami, którzy, podczas wojny, sprawy państw centralnych bronili. Szczególniej uwydatniło się to w sprawie Lusitanji, kiedy cała prasa żydowska, która w ilości przeszło miliona egzemplarzy wychodzi, stanęła po stronie Niemiec”. Ost-Juden str. 679 — 680.

Fakty udziału żydów w szpiegostwie na rzecz Niemiec, we Francji, Rosji i innych państwach Koalicji i uchylanie się żydów od służby wojskowej w Anglii i Ameryce, są tak powszechnie znane, że nie potrzebujemy rozwodzić się nad nimi.



Za tę wielką a nieoszacowaną pomoc żydzi uzyskali od państw centralnych wielkie uznanie. Żadna z wybitnych osobistości niemieckich, nie wyłączając nawet „wysocze liberalnych“ członków Parlamentu niemieckiego, nie zaniedbała nigdy odwiedzić urzędownie Synagogi Warszawskiej i zobaczyć się z miejscowymi działaczami żydowskimi\*) co, jako tryumf nad Polakami, było akcentowane w prasie żydowskiej. Oprócz tego otrzymali żydzi i doraźne, czysto materialne, korzyści od okupantów: dostawy, monopole na zakup surowców, różnych towarów i artykułów najpierwszej potrzeby, oraz wszelkie koncesje, skutkiem czego cały prawie handel, ze szkodą ludności polskiej, znalazł się w rękach żydowskich i *pozostaje w nich niestety dotąd.*

Za to żydzi, jako specjaliści w tajnym handlu, dopomagali okupantom, wykupując dla nich żywność pozakontyngentową, czem przyczynili się do ostatecznego wygłodzenia kraju.

Z tych wszystkich względów okupację Polski słusznie nazwać można *okupacją niemiecko-żydowską*, lub *austrjacko-żydowską*. W rzeczy samej, tylko żydowski handel i przemysł nie ucierpiały, lecz nawet wzbogaciły się, podczas gdy polskie zostały zrujnowane.

Zdobycze polityczne żydów w czasie okupacji streszczają się: w urzędowym uznaniu żargonu za język współrzędny z polskim, litewskim i białoruskim, w dążeniu do zabezpieczenia żydom, jako mniejszości narodowej, praw autonomicznych, a wreszcie, w pomocy urzędowej, podczas wszczętej w prasie całego świata kampanji przeciwko Polsce. Niemcom chodziło o to, aby w razie utworzenia niepodległego Państwa Polskiego, mieć w niem zapewnioną na przyszłość pomoc żywołu żydowskiego, żydzi zaś, z innych względów, również mieli interes, aby, niedopuszczyć do stworzenia zjednoczonej i wielkiej Polski. Na czem ten interes polegał — wymaga pewnego wyjaśnienia.

Polityka wszechżydowska już zdawna upatrywała sobie Polskę, jako kraj wymarzony na osiedlenie dla żydów. Położenie Polski w samym środku Europy, między wschodem a zachodem, spokojny i łagodny charakter jej mieszkańców, którzy nigdy się nigdy nie reagowali, jak inne narody, przeciwko osiedlanlu się obcej ludności i wreszcie, rozmyślnie włączanie z Rosji do Polski mas żydostwa, stanowiły warunki sprzyjające dla narodzenia się koncepcji Judeo-Polski.

Koncepcja ta dogadzała i Niemcom, które wołały, by *żydzi osiedlali się na ziemiach polskich, niż w Niemczech.*

---

\*) Dziś powtarza się to samo, Tecz w inny sposób: korespondenci wielkich dzienników państw koalicyjnych (przeważnie żydzi) informują się u tych samych działaczy żydowskich i informują o Polsce zagranicę!



Gdy sprawa niepodległości Polski, siłą rzeczy, wypłynęła na teren międzynarodowy, polityka wszechżydowska zaniepokoiła się.

Polska niepodległa, a więc niezależna od zaborców, nie pozwoli żydom opierać się na pomocy obcej; w Polsce zjednoczonej i wielkiej, szczególnie po przyłączeniu Zaboru Pruskiego, odsetek żydów spadnie; Polska oparta o Koalicję, korzystać będzie z kapitałów francuskich, angielskich, belgijskich i amerykańskich, a więc uniezależni się bardziej od kapitałów niemieckich i austriackich, znajdujących się przeważnie w rękach żydowskich; Polska oświecona, uprzemysłowiona i handlowo normalnie rozwinięta, nie będzie już rajem dla narodu pośredników—pasorzytów; Polska pozbawiona zdemoralizowanych i sprzedających władz rosyjskich, może zaprowadzić prawno-państwowy porządek, niepożądany dla ludności, na braku tego porządku opierającej swój dobrobyt; wreszcie, Polska oddzielona granicą polityczną i celną od Rosji, przestanie być tym ośrodkiem, z którego rozplęwały się tak łatwo po Rosji bandy agentów żydowskich i towar kontrabandowy niemiecki.

Oto są przyczyny, dla których wszyscy żydzi na całym świecie, zaczęli solidarnie zwalczać, pośrednio lub bezpośrednio, projekt stworzenia zjednoczonego Państwa Polskiego, co było tem łatwiejsze, że ludzili się ciągle, wierząc w zwycięstwo państw centralnych. Aby to zwycięstwo ułatwić, żydzi rozwinęli na szeroką skalę, na całym świecie, akcję na korzyść tych ostatnich i, mianowicie, w sposób następujący:

a) przez szpiegostwo i wszelkie utrudnienia dla Koalicji (finansowe, w dostawach i t. d.)

b) popierając antymilitaryzm i agitację pokojową, przy pomocy międzynarodówki socjalistycznej

c) dopomagając Niemcom do wywołania w Rosji anarchii i bolszewizmu i obejmując nad nim kierunek \*).

d) W Polsce, gdy rządy okupacyjne zaczęły tworzyć aktywistyczny surogat rządu polskiego, żydzi popierali stronnictwa aktywistyczne, dzięki czemu dostali się i do urzędów polskiego, gdzie, w następstwie, skutkiem poparcia socjalistycznego rządu Moraczewskiego, uzyskali nawet przewagę.

e) Gdy wreszcie państwa Centralne legły u nóg zwycięskiej Koalicji i kiedy nie ulegało już wątpliwości, że, w wyniku wojny, powstać musi Polska zjednoczona i wielka, to polityka żydowska i socjalistyczna — obie z zasady między-

---

\*) p. Dokumenty ogłoszone przez „Committee of Public Information“ w Waszyngtonie („Rok Polski № 1/2 1919 r.), z których niewątpliwie wypływa, że na to szły pieniądze z Banku Rzeszy Niemieckie, oraz że Rząd Niemiecki protegował żydów na główne urzędy w Sowietach.

narodowe — skierowały swe usiłowania, aby, z jednej strony, nie skrzywdzono zbytnio Niemiec socjalistycznych, a z drugiej bolszewickiej Rosji i aby Polska, jeżeli już ma powstać, była jaknajmniejszą, poróżnioną z Koalicją, wewnątrz zanarchizowaną i militarnie słabą.

W tym celu rozpowszechniano na Zachodzie wiadomości o anarchji i pogromach w Polsce, aby Koalicja straciła zaufanie do Narodu Polskiego, jako do przedstawiciela kultury zachodniej na wschodzie Europy \*).

Z drugiej strony, wszelkie wiadomości niekorzystne dla Koalicji lub stawiające ją w oczach Polaków w świetle niekorzystnym, były i są stale rozpowszechniane i fabrykowane przez prasę żydowsko-niemiecką i socjalistyczną. Jednocześnie bolszewicy ajenci żydowscy usiłują zaszcześcić w Polsce bolszewizm.

*Obecnie Europie, a Polsce przedewszystkiem, zagraża najście barbarzyńców bolszewickich, o wiele niebezpieczniejszych niż hunnowie, gdyż zaopatrzonych w nowoczesną broń, w olbrzymie środki pieniężne i w doktrynę, łatwo deprawującą społeczeństwa ludzkie w okresach nędzy powszechnej. Hordy tych barbarzyńców mają już gotowych sprzymierzeńców, w postaci ludności żydowskiej, zamieszkującej ziemię dawniej Rzeczypospolitej Polskiej, ludności, nie krępującej się żadną etyką społeczną i polityczną: w chwili gdy to piszemy, ludność żydowska w Wilnie, Mińsku, Nieświeżu i w innych miastach Litwy i Białorusi przyjmuje owacyjnie bolszewików i, nie tylko przyjmuje, lecz obejmuje z ich ramienia urzędy, zagarnia w swe ręce handel i aprowizację i, czując swą władzę, gnębi ludność polską. Równocześnie, żydzi pod Lwowem popierają zanarchizowanych Rusinów i Ukraińców Peltury, w Krakowie przygotowują broń i tajną organizację bolszewicką, w Warszawie i innych miastach—napady zbrojne na wojsko, a wszędzie agitują przeciwko armji polskiej. Natomiast unikając wstępowania do armji czynnej i uznając się za naród „neutralny“(!),*

---

\*) Jest to odwieczna taktyka żydowska: w ten sam sposób spotwarzane zostały przez nich narody Egipski i Babiloński, stojące tak kulturalnie wysoko, że w porównaniu z nimi żydzi byli hordą barbarzyńską tylko.

Celowość spotwarzania Polski i tylko Polski ilustruje fakt, że żydzi starannie zamilczają o rzeczywistych pogromach żydowskich, jakie się odbyły lub odbywają w krajach: Czecho-Słowackim, Rumunji, na Węgrzech, w Siedmiogrodzie, na Ukrainie i w wielu miastach Niemiec, gdzie te pogromy spowodowały setki ofiar, w zabitych i rannych. — (p. Artykuł z „Gazette de Lauzanne“, przytoczony w Gazecie Warsz. z d. 3 Marca 1919).

pchają się, w imię „równouprawnienia“, do wszystkich urzędów wojskowych i politycznych \*). Sapiienti sat!

I w innych krajach Europy, bolszewizm usiłuje zapuścić korzenie bezpośrednio: widzimy to w Czechach, na Węgrzech i w Niemczech, a nawet we Francji i Anglii, a wszędzie głównymi promotorami jego są żydzi. Olbrzymie kapitały, pochodzące z obrabowanej Rosji, są na to przeznaczone!

Nie trzeba być bardzo domyślnym, aby zrozumieć, że jeśli te wielkie środki pieniężne są przez takich Bronstejnów-Trockich, Sobelsohnów-Radków i t. p. marnowane, to przecież nie dla celów ideowych, lecz na to, aby zagarnąć w ręce żydowskie wszystkie bogactwa kultury europejskiej, niszcząc ją jednocześnie.

Na szczęście, zwycięskie Narody Koalicji, niebezpieczeństwo bolszewizmu zdają się już rozumieć, nie ma jednak pewności, czy doceniają należycie rolę żydów w tej niesłychanie ważnej sprawie.

Jeżeli Polska ma być, z jednej strony, przedmurzem Europy przeciwko bolszewizmowi, a z drugiej gwarancją pokoju, jako sprzymierzeniec Koalicji przeciwko Niemcom, to nie może być w swej polityce i w swem życiu finansowem, przemysłowem i handlowem, w tworzeniu wojska i w działaniach wojennych, sparaliżowana przez obce elementy, solidaryzujące się z tymi, przeciwko którym Polska, w interesie Zachodu, i swoim, ma walczyć.

Tymczasem widzimy, że elementy te, korzystając z poparcia wpływowych czynników żydowskich na Zachodzie, żądają dopuszczenia ich do jaknajszerszego udziału w polityce i życiu gospodarczem powstającego w tak ciężkich warunkach Państwa Polskiego, przy jednoczesnym zapewnieniu im politycznej autonomii narodowej — czyli ulegalizowania możliwości sprzymierzania się z tym, z kim im będzie dogodniej.

Wszelka reakcja przeciwko temu ze strony władz polskich i społeczeństwa — jest bezzwłocznie przez całą prasę wszechżydowską całego świata wystawiana jako „prześladowanie“ żydów!

Jest również rzeczą znamioną, że żydzi zachowują się zupełnie obojętnie względem pożyczki państwowej polskiej, pomimo że w Polsce dorobili się olbrzymich bogactw i trzęsą jej finansami.

---

\*) Uderzającym jest ogromny procent żydów na urzędach państwowych, niewyluczając ministerjów spraw zewnętrznych i wojny, a nawet i u armji (w tej ostatniej oczywiście tylko w kancelarjach wojskowych, intendenturze, wydziale surowców wojennych i t. p.), gdzie dostali się jeszcze za rządów okupacyjnych i za polskiego socjalistycznego rządu i gdzie po dziś dzień pozostają.



Jeżeli przeto Państwo Polskie ma spełnić swę zadanie, to powinno zyskać najprędzej pomoc finansową ze strony swych Sprzymierzeńców, gdyż bez uregulowania i uniezależnienia finansów, żadne prowadzenie wojny nie jest możliwe. Nie ma co ukrywać, że Polska wycieńczona czteroletnią wojną i gospodarką rabunkową okupantów i żydów, nie jest w stanie własnymi siłami, bez pomocy zzewnątrz, ani uregulować swojego życia gospodarczego, ani stworzyć silnej armji.

Wymienione sprawy są niesłychanie palące i pilne, gdyż od rozwiązania ich zależy, rzec można, uniknięcie *niebezpieczeństwa*, że przez *najazd bolszewicki zmarnowane będą rezultaty zwycięstwa*, osiągniętego tak straszniemi ofiarami, przez Kolicję.

W chwili obecnej odcięci jesteśmy od bezpośredniej komunikacji z Zachodem. Nie wiemy czy i jak sprzymierzeńcy nasi zamierzają rozwiązać obecnie sprawę żydowską na wschodzie. Wiadomości, jakie otrzymujemy, są sprzeczne i tendencyjnie przeznaczone na to, aby wymódz na rządzie Polskim *już teraz*, jaknajwiększe dla żydów ustępstwa. Są dane na to, że i Sprzymierzeńcy nasi są również mylnie i tendencyjnie informowani.

Mimo to nie wątpimy, że w żadnej głowie aryjskiej nie zmieszczą się tego rodzaju koncepcje, jak naprz.: całkowite równouprawnienie — bez obowiązku równouprawnionego do poczuwania się do solidarności i obowiązków obywatelskich; pełnia praw politycznych w państwie, a jednocześnie prawo posiadania podwójnego, t. j. miejscowego i międzynarodowego obywatelstwa i międzynarodowej orientacji politycznej; żądanie przywilejów wówczas, gdy należałoby zdawać sobie sprawę, że za grzechy wobec kraju popełnione grozi odpowiedzialność i t. p. pomysły, podyktowane wszechżydowską, polityką rasową.

Czy mógłby kto wyobrazić sobie naprz. że owi aktywiści belgijscy, którzy wraz z Niemcami rządili Belgją, ośmieliliby się zażądać dopuszczenia ich do udziału w rządzie belgijskim obecnie, gdy nastał pokój, a tembardziej, gdyby zagrożąła nowa wojna z Niemcami? A jednak żydzi w Polsce żądają rzeczy zupełnie analogicznych.

Żądania te opierają się na celowem a perfidnym pomieszaniu wyznania z narodowością: wyznanie nakazuje odseparowanie się od innych narodów, przeto żydzi mają jakoby prawo, w imię tolerancji religijnej, żądać dla siebie autonomji narodowej wszędzie gdzie mieszkają; wyznanie nakazuje solidarność wszechżydowską—więc żydzi powinni mieć prawo uprawiania swej solidarnej a odrębnej, polityki międzynarodowej, chociażby polityka ta była, dla państwa, szkodliwą lub zgubną.

Nieuwzględnienie tych żądań—jest zdaniem żydów, najwyższą nietolerancją, jakkolwiek kult religijny żydów *odmawia*

wszystkim innym ludom nie tylko *równouprawnienia*, lecz nawet *praw ludzkich*.

W mowie swej d. 27 września, Prezydent Wilson wypowiedział takie zdanie o Niemcach: „nie myślimy temi samymi myślami i nie mówimy tym samym językiem“. Zaiste, zdanie to, z całą słuszością, daje się zastosować i do żydów.

Nie wątpimy, że rozum polityczny, zrozumienie ważności momentu dziejowego i racje natury polityczno-militarnej poddyktują naszym Sprzymierzeńcom decyzję, *powstrzymania się od wpływania na rozwiązanie sprawy żydowskiej w Polsce i na wschodzie, aż do czasu jej gruntownego i obiektywnego zbadania*.

*Niewczesne oddziaływanie i nacisk Zachodu w tym kierunku, mogłyby, ze względów wyżej wymienionych, uniemożliwić Polsce spełnienie tej historycznej misji, jaką jej los obecnie przeznaczają.*

Zaiste ciężkie są oskarżenia, jakie przeciwko narodowi żydowskiemu podnosimy, ale też i ciężkie są jego grzechy wobec świata i Polski.

Jak widzimy z przytoczonych cytatach, świat aryjski, od czasów najdawniejszych, zdawał sobie sprawę, zarówno z ducha kultury jak i z taktyki narodu żydowskiego względem innych narodów.

Istniały na świecie dwie potęgi: germańska i żydowska, które rządziły się jednakowymi zasadami: megalomanią narodową i dwoiścią moralnością.

Wojna obecna jedną z tych potęg już powaliła, lecz nie doprowadziła jej jeszcze do zrozumienia swej winy, druga dotąd panuje i również swej winy nie uznaje: winien jest cały świat, z wyjątkiem żydów.

Narody jednak, które wywalczyły wolność świata, panowanie prawa i sprawiedliwości i reformę polityki na zasadach etyczno-prawnych, nie mogą, bez zaparcia się swych ideałów, zrobić dla tej drugiej potęgi wyjątku.

Zrewidowanie kwestji żydowskiej staje się koniecznością XX wieku. Od lat 3000 jest ona bolączką świata; dziś musi się doczekać rozwiązania.

Jedno z dwojga: *albo kultura żydowska jest istotnie antytezą aryjskiej, sprzeczną z duchem braterstwa ludów i etyką, jak to świat od tysięcy lat twierdzi, a w takim razie naród żydowski nie jest godzien należenia do Związku Ludów i równouprawnienia, dopóki nie zreformuje od podstaw swych dogmatów, albo też, naród żydowski został niestusznie oszkalowany przez cały świat i, w takim razie, powinien udowodnić, że*

religia jego nie uczy zasad sprzecznych z zasadami moralności i etyki, przyjętymi przez świat nowoczesny. *Tertium non datur.*

Zasłanianie się, przed zbadaniem Talmudu i jego zasad, tolerancją i tajemnicą religijną, dobre w wiekach średnich, nie uchodzi już w wieku XX.

W imię tedy *bezstronności i sprawiedliwości* żądamy zwołania komisji międzynarodowej, złożonej z uczonych hebraistów, historyków, socjologów, polityków i mężów stanu, nieuprzedzonych i bezstronnych, dla źródłowego i gruntownego poznania i zbadania:

a) Zasad kultury żydowskiej, pod względem dogmatów religijnych, etycznych i obyczajowych,

b) Charakteru i roli narodu żydowskiego w historii jego współżycia z innymi narodami, oraz istoty antysemityzmu, który jest zbyt powszechnem zjawiskiem społecznym, by nie miał przyczyn głębszych, niż jakaś niewytłomaczona niechęć do narodu żydowskiego,

c) Zbadanie roli i zachowania się żydów w dziejach Polski, ze szczególnem uwzględnieniem historii wojny obecnej,

d) Zbadanie, przez osobną komisję śledczą, wypadków pogromów ludności żydowskiej przez chrześcijańską, ich skutków i przyczyn i odwrotnie: pogromów ludności chrześcijańskiej przez żydowską (w Rosji i na Litwie), zamachów na wojsko polskie, prowokacji, spisków i t. p., ze strony żydów w Polsce i wygotowanie wniosków o pociągnięcie winnych, bez względu na narodowość, do odpowiedzialności karnej.

i e) Zbadanie istoty bolszewizmu, roli i udziału w nim żydów,

i wyciągnięcie z tego odpowiednich konsekwencji przy decydowaniu kwestji żydowskiej.

Żydzi, którzy nie wahali się przed całym światem oskarżać Naród Polski o najstraszniejsze zbrodnie, nie mają już prawa uchylać się od tego zadośćuczynienia i jawności. Tego wymaga sprawiedliwość!



## Prawa polityczne narodu żydowskiego.

W chwili obecnej nie może już ulegać żadnej wątpliwości, że wszystkie stronnictwa żydowskie i wszyscy żydzi na całym świecie, *żądadą uznania żydów, nie za grupę wyznaniową, lecz za odrębny, jednolity mimo przynależność do różnych państw, naród, związany rasą, kulturą, religią i solidarnością i poczuwający się do odrębnego, kosmopolitycznego, patriotyzmu żydowskiego.*

Takie postawienie sprawy przez żydów, zgodne z zasadą *samookreślenia narodów*, ułatwia znakomicie rozwiązanie sprawy żydowskiej:

1) Odtąd nikt *nie ma prawa żądać od żydów, aby uważali się za polaków, rosjan, francuzów i t. d., z pogwałceniem swojego poczucia narodowego żydowskiego,*

*ale też, i żydzi, ze swej strony, nie mają prawa żądać, aby świat przyznał im obywatelstwo miejscowe: polskie, rosyjskie, francuskie i t. p. i jednocześnie kosmopolityczne, i uprawnił tego rodzaju podwójny patriotyzm.*

2) Żydzi, jako naród, *śluszenie żądają, zwrócenia im terytorjum historycznego w Palestynie i utworzenia tam państwa żydowskiego, lecz nie mają prawa żądać, aby im zezwolono na tworzenie państwa żydowskiego, w postaci autonomji żydowskiej, kosztem obcej państwowości i na obcej ziemi.*

Argument, że żydzi w danem państwie dawno, lub też w dużej ilości zamieszkują, stanowiłby *szkodliwy precedens, uprawniający do wyzucia każdego poszczególnego narodu z jego odwiecznej własności i praw politycznych, przez masowe osiedlenie się innego narodu na jego ziemi.*

W Polsce, argument powyższy jest *tembardziej jeszcze niewłaściwy, ponieważ Polska przez 1½ wieku pozbawiona była przez swych zaborców przyrodzonego prawa każdego narodu do regulowania imigracji i do udzielania lub odmowy obcym przybyszom naturalizacji, skutkiem czego na jej ziemiach skupiły się masy ludności obcoplemienczej, z innych krajów usuwanej, lub też rozmyślanie nawet osiedlanej, a politycznie wrogiej lub niepewnej.*

Ze względu powyższych, *z chwilą swojego politycznego samookreślenia się, żydzi powinni być automatycznie, na całym świecie, uznani za cudzoziemców, bez względu na to, czy państwo Palestyńskie będzie utworzone, czy też nie. W wypadku pierwszym, żydzi będą się znajdowali pod opieką rządu swojego państwa, w drugim zaś, należy stworzyć jawny — zamiast tajnego, jak obecnie — rząd żydowski, który, z jednej strony, opiekowałby się żydami—cudzoziemcami we wszystkich*

krajach, a z drugiej, byłby *odpowiedzialnym*, za swe czynności, przed *Ligą narodów*.

Siedzibą tego rządu winna być albo Palestyna, albo jeden z krajów, gdzie sprawa żydowska nie przechodziła *ostrego kryzysu* i gdzie żydzi *nie zamieszkują w masie skupionej*.

Żydzi, którzy zechcą się uznać za obywateli któregokolwiek z poszczególnych państw, będą mieli możliwość poczynienia starań o naturalizację, według praw, w poszczególnych państwach obowiązujących.

Stopień równouprawnienia obywatelskiego i kulturalnego żydów — cudzoziemców określi *Liga Narodów* dla wszystkich państw, *po zbadaniu zasad kultury żydowskiej* i uświadomieniu się, *o ile ona jest zgodna z zasadami*, za podstawę *współżycia Narodów* przez Ligę *uznanemi* i po rozważeniu warunków politycznych danego państwa.

Zadaniem pracy niniejszej nie jest bynajmniej szerzenie antysemityzmu. Przeciwnie, chodzi nam o *usunięcie* tego *antyspołecznego zjawiska*, przez szczerę i otwarte ujawnienie jego przyczyn, dobrze zresztą znanych, lecz ciągle jeszcze wstydliwie ukrywanych.

Od kilku tysięcy lat świat aryjski choruje na antysemityzm. Radykalne wyleczenie każdej choroby wymaga właściwej djabnozy, a któż może twierdzić, że ujawnienie djabnozy jest szerzeniem choroby?

Jak to staraliśmy się wykazać, od tysięcy lat istnieje przeświadczenie, że antysemityzm jest przejawem walki świata aryjskiego w obronie jego ideałów, przeciwko narzucającemu się, a wyzyskującemu te ideały, zachłannemu światu semickiemu.

Nazwaliśmy antysemityzm *chorobą* świata aryjskiego ponieważ on jest *anormalnym*, *sprzecznym* z jego ideałami *stanem*, a zarazem *igrzechem*, przeciwko dogmatom chrześcijaństwa. Twierdzimy natomiast, że *antyarizm* semitów jest ich *stanem normalnym*, nie tylko *zgodnym* z ich ideałami, lecz *nakazanym* nawet przez ich dogmaty wiary.

W tem właśnie tkwi zasadnicza różnica:

„nie może tak być“, mówi A. Niemojewski „aby się wpędzało jeden naród w skrajny idealizm, a drugiemu przyz-

nawało się prawo do wyznawania zasad występnych i wyzyskiwania owego skrajnego idealizmu.

„Nie widzimy zatargu Polaków z Żydami, ale zatarg Żydów z Kodeksem Karnym. Nie kierujemy się uprzedzeniami religijnymi albo rasowymi, ale uczuwamy otrząs moralny wobec zasad „świętego“ Talmudu...\*)

Oto dla czego świat aryjski nie znał „antyhelenizmu“, „antylatynizmu“, „antyslawizmu“ i t. p., lecz zna od wieków antysemityzm.

Prawda, że w wieku XX zapanował w świecie „antygermanizm“, ale bo też „germanizm“ wykazał też same co i judaizm cechy: tę samą megalomanię narodową, tę samą zachłanność i tę samą dwoistą moralność!

Któż dziś jednak ośmielił się potępić Tych, którzy wznieśli w świecie „antygermanizm“, i tem ocalili Wolność i na nowo ten świat wprowadzili?

Tego samego, lecz na drodze pokojowej, spodziewać się należy od współczesnego antysemityzmu i tak właśnie „antysemityzm“, w wieku XX; pojmować należy!

---

\*) „Etyka Talmudu“ Warszawa 1917.

**INSTYTUT  
BADAŃ LITERACKICH PAŃ-  
BIBLIOTEKA**  
90-330 Warszawa, ul. Nowy Świat 23  
Tel. 26-68-63





DRUK J. GÓRNICKIEGO, NOWY-SWIAT 57.  
TELEFON 152-16.



F

22.526